

MIŠA OTROK

GLASILO

ANGELINEGA VRTCA

december 2013

ŠT. 25

ali ste vedeli...

- da za otroke Angelinega vrtca, ki prihajajo iz 59 družin, moli 59 slovenskih uršulink doma in po svetu?
- da je Hiša otrok Dravljje 5. novembra 2013 praznovala 5 let obstoja in da je njena ravnateljica ga. Melita Kordeš Demšar bila prva ravnateljica Angelinega vrtca?
- da smo letos drugič zapovrstjo imeli roditeljske sestanke ob začetku šolskega leta po sobah, da se bolje povežemo znotraj posamezne sobe?
- da se bo februarja 2014 začelo izobraževanje montessori za obdobje do 3 let?
- da je kip Angele Romarice po več mesecih romanja po družinah še vedno cel?
- da se odpirata vrtca montessori v Radovljici ter v Ljubljani (v bližini BTC-ja) in da so zametki še drugje?
- da si želimo prevoda v slovenski jezik še tretjega temeljnega dela Marie Montessori Odkritje otroka?
- da si več »absolventov« vrtca želi priti pomagat v vrtec pri delu z mlajšimi otroki in da so nekateri izmed nekdanjih obiskovalcev vrtca napisali posebna pisma v ta namen?

kazalo

Ali ste vedeli.....	2
Uvodnik.....	3
Montessori doma.....	4
Iz zakladnice montessori.....	6
Dobri pastir med nami.....	12
Angela nas nagovarja.....	14
Pogovor z.....	16
Naši godovni zavetniki.....	20
Odmevi.....	22
Tiha opazovanja.....	38
Dnevnik dogodkov.....	40
Hop hop.....	53
Vprašanja staršev.....	55
Delo naših rok.....	56
Iz otroških ust.....	58
Čestitke.....	62
Zahvale.....	63
Vabimo.....	64

Hiša otrok, glasilo Angelinega vrtca

Izdaja Uršulinski zavod za vzgojo, izobraževanje, versko dejavnost in kulturo, Josipine Turnograjske 8, 1000 Ljubljana

Odgovorna urednica: s. Zorica Blagotinšek
Urednica: Metka Švegl

Uredniški odbor: Maja Anko, s. Zorica Blagotinšek, Urška Hrast, Metod Emeršič, Andreja Lenart, Nina Popek, Barbara Paternoster, Tinka Beltram Prekovič, Metka Švegl, Matic Trbižan.

Oblikovanje: Barbara Paternoster

Slika na naslovnici: Jakob M.
Foto: iz arhivov Angelinega vrtca in družinskih arhivov

Lektoriranje: Nina Kavčič Lulik, Eva Košorok

Prelom: Barbara Paternoster
Tisk: Salve d.o.o. Ljubljana
Ljubljana 2013

elektronski naslov
za pošiljanje člankov:
angelin.vrtec@guest.arnes.si

uvodnik

Naravnost čudovito je, kaj vse se otrok lahko nauči v vrtcu. Vse, kar mora vedeti, pravi neka knjiga. Zdi se, da je vrtec res prostor, kjer se otrok (na)uči vsega, kar potrebuje za življenje: od prvih korakov do plezanja po zunanji steni, od usmerjenega premikanja svojih rok pa do občutka sproščene klepete z odraslimi, od vedno večjega zavedanja sebe do sprejemanja smrti. Veliki koraki.

Prispevki, ki polnijo strani pred vami, nas popeljejo v svet teh velikih reči. Približajo nam pogled otroka pri maši, ko lahko poimenuje stvari in z bleščočimi očmi zre v Jezusa, ker mu je jasno, da je tam. Otroci se umirijo, če so prepričani, da je to smiselno. Na to jih je potrebno pripravljati vedno znova. Mogoče ob branju najdete kakšen namig. V življenju vedno velja neki red. Otrok to zlahka ponotranji. To je njegova potreba in, ko sama sebi priznam, tudi moja. Red, rutina, smiselno zaporedje ... Vse to daje občutek varnosti in gotovosti. Meni in otroku. Ob postavljanju določenega reda ne pozabimo na otroško razposajenost. Gibanje je prav tako ena osnovnih potreb otroka. Če je zadovoljena, prinaša veselje in zadovoljstvo. Omogočiti otroku, da se dovolj giba, ne prija samo njemu. Starši smo prvi vzgo-

jitelji in vzorniki. Vključimo šport v družinski vsakdan ali vsaj vikend, ko smo več skupaj. Nekaj več priložnosti je lahko v počitniških dneh. Krompirjeve počitnice so v mojih očeh sicer bolj kot »počitnice« dnevi, ko se stvari umirijo. In z naravo vred, ki naznanja svoje odhajanje k počitku, smo se letos ravno te dni poslavljali od sestre Metke ...

Mnogo idej se vam lahko porodi ob listanju teh strani. Mnogo misli, zgodb, zapisov nosi ta Hiša otrok. Predvsem mnogo otroškega. Otroci nam pokažejo vse svoje veselje, globočino in preprostost, če se ustavimo, pogledamo v njihove oči in opazujemo. Znamo? Vzgojitelji to počnejo in ob vsem, kar delajo, opazovano pridno zapisujejo. Spet ena ideja za nas starše. Učimo se. Otroci od nas, starši od vzgojiteljev in obratno, kot je nazorno opisala vzgojiteljica Mira, ki po letih, ko se je razdajala v vrtcu, v njem zaključuje svoje delo. Dotaknile so se me njene besede, da je vsak otrok edinstven, Božji. Res je. In vsak od nas je Božji otrok. Pa to vemo? Smo še kaj otroci? Mogoče pa bi vseeno mi morali bolj posnemati naše otroke? Ali nam ne pravi tega tudi Dete, ki v teh dneh prihaja med nas, da ga sprejmemo z odprtimi srci – kot otroci?

Andreja Lenart

montessori doma

Dnevi, ko budilka zjutraj ne zvoní, so pri nas obarvani čisto drugače kot tisti, ki so zaznamovani s hitečim ritmom. Takrat je več časa, da se zbudimo v miru, da se otroka bolj samostojno oblečeta in da vsi skupaj sedemo k zajtrku. In po zajtrku pride na vrsto vse, za kar čez teden ni časa. Ponavadi je naprej potrebno pregledati, če so vse igrače in knjige še na svojem mestu. Oba fanta (Jožef – skoraj 3 leta in Rafael – 14 mesecev) si hitro poiščeta zaposlitev z materiali, ki so večinoma iz domače, atijevе delavnice.

Ko se oglasi sesalec, je Rafael hitro zraven, saj take zabave res ne gre zamuditi. Jožef je takoj pripravljen, ko je treba kaj odnesti v klet in z atijem se ponavadi ustavita še v delavnici, kjer nastajajo razne lesene mojstrovine. Morda tudi to pripomore k temu, da oba navdušeno zabijata, popravljata in vijačita vse, kar se jima zdi, da je potrebno popravila. Pri pripravi kosila Jožef odpre hladilnik in pomaga, še najraje pri peki. Navdušeno drži mešalnik, mami pa v posodo samo meče vse sestavine, da bo iz njih nastala sladica. Rafael dogajanju zvedavo sledi in vsako stvar po svoje komentira, saj sedaj že pobira prve besede, ki postajajo čedalje bolj razumljive.

Ko po kosilu skupaj pospravimo, se najraje podamo raziskovat zunanji svet. Jožefu nobena razdalja ni prevelika in je že pravi mali pohodnik.

Če se povzpne na kakšen hrib, se ne more upreti skušnjavi, da nazaj grede, ko noge kar same letijo, ne bi tekel – najraje kar celo pot do avta. K hoji čedalje bolj spodbujamo tudi Rafaela, čeprav samostojno hodi komaj dober mesec.

Pred večerjo obvezno sledi molitev – Jožef ugasne luč, ati prižge svečko in sklenjene ročice molijo po svoje. Včasih kaj zapojemo, Jožef igra na boben, Rafael pa za boben vzame kar mizo ali pa zraven ploska. Večerni program se nato nadaljuje v kopalnici in, ko sta že oba v pižamah, z branjem knjige. Ker je mami pri urah za spanje precej dosledna, tudi moledovanje za še nič ne pomaga, če so kazalci na uri že predaleč.

Žal je tako, da po dveh bolj »naših« dnevih spet sledi delovni tempo, ki naše dneve obrača v drugo smer, to pa je že druga zgodba ...

Darja Mlinar

OTROKO VA LUVBEZEM

NE POZNA NASPROTIV.

LJUBI, KAR VSREKA VA,

KER MU TAKO NAREKUJE

NARAVA:

IN KAR VSRKA, POSTANE

DEL NJEGOVEGA

ŽIVLJENJA, USTVARJA

LASTNO BITJE.

$3 + 2 = 5$

$8 + 7 = 9$

$7 + 0 = 7$

$3 + 5 = 8$

$3 + 2 = 5$

$7 + 0 = 7$

iz zakladnice montessori

$8 + 7 = 9$

Matematični um

slika 1: peščena števila

Marija Montessori je razvila veliko materialov, ki imajo v sebi veliko spodbude. Človeški um je tak, da sprejema veliko informacij, ki pa jih moramo urejati, razvrščati in do tega imamo veselje. V ustanovah montessori del uma, ki posebej natančnost, urejenost, imenujemo **matematični um**. Zmeraj ko otrok primerja, sledi nekemu zaporedju, razvršča, šteje, meri, gre za izražanje matematičnega uma.

Izraz izvira od Pascala, francoskega filozofa, fizika in matematika, ki je trdil, da je človeški um po naravi matematičen, znanje in napredek pa rezultat natančnega opazovanja (Montessori, 2008, str. 206).

Marija Montessori želi povedati, da matematika ni zahteven, izreden fenomen, do katerega bi imeli dostop samo redki, posebej nadarjeni, ampak da je matematika nekaj, kar spada k človeku. Vsakega, ki ga srečamo, ima matematični um.

MATEMATIČNI UM je potencialna sposobnost za izgradnjo urejene osebnosti, sposobne odkrivanja, ravnanja, izgradnje urejene samopodobe in podobe o svetu.

Urejena osebnost pa pomeni, da vsak človek v življenju potrebuje red, ker drugače ne more živeti. Človek potrebuje urejeno psihično strukturo, da je sposoben živeti. Tudi naše socialno življenje ima svoj red. Vsaka družba ima matematični red. Vse naše življenje je podvrženo temu redu. Vsaka stvar je natančno preračunana.

Npr.: ključ, ki se ne prilega ključavnici, ni nič več kot kos železa, ki mu manjka natančnosti. Če ne bi poznali mer, ne bi imeli glasbe, ampak le hrup. Če ne bi poznali metrike, ne bi bilo poezije. Vsaka barvna mešanica je sestavljena iz točno določenih količin. Za sešitje naših oblačil je bilo potrebno natančno izračunavanje.

Red v življenju je tudi dejstvo, da ima vsaka stvar svoj namen. (Žlica je zato, da z njo jemo, z metlo pometamo, s čopičem slikamo. Tudi prostori imajo svoj namen: npr. soba, spalnica, telovadnica, pločnik ali cesta.)

slika 2: vsakdanje življenje

Če pa je urejenost v notranjosti z neko življenjsko hibo prizadeta, se lahko zgodi, da smo na koncu življenjskih zmožnosti. V takem primeru včasih lahko sami vzpostavimo red, če pa ne, potrebujemo pomoč (partner, prijatelj, duhovnik, terapevt).

Matematični um hoče urediti znanje in to se dogaja s pomočjo aktivnosti (čuti, telo, čustva). Matematični um je več kot sama matematika, ta um, ki ga z materiali razvijamo, se učimo, nam pomaga, da uredimo svojo notranjost, psihološko strukturo. Otroci se učijo sposobnosti biti vljudni, koncentrirani, organizirani, sprejemati odločitve.

slika 3: gosenica

Kaj je potrebno, da razvijamo matematični um?

- prirojena nagnjenja za primerjanje in ustvarjanje struktur;
- dostop (če ti ni dano, da bi se s tem srečal, ...);
- red in vzorci so ključ. Že v občutljivem obdobju za red, ki se pri otroku pojavi že zelo zgodaj, se pokaže potreba po redu, kot bi že majhen otrok želel povedati: »To imam v sebi, želim, da mi omogočite red, ker brez reda ne morem živeti.«
- Zato da bi otrok utelesil pravila, da bi z delom in načinom dela, s pravili, ki temu sledijo, zmoget umiriti svojo notranjost in vsaki stvari v življenju določiti svoj prostor, je Maria Montessori pripravila okolje, ki otroku to omogoča;
- rutina (kaj sledi ...);
- jezik, ki mi pomaga, da si zapomnim to izkušnjo in jo delim z drugimi (spoznavanje predlogov,

besed, ki se nanašajo na matematični svet: npr. hodim okrog preproge, poišči kot v sobi, tečem med mizami, razvrsti od zgoraj navzdol ...;

- štetje (lahko 1 : 1; urejanje v sklope, npr. vse majhne slone v eno skupino; štejem določene lastnosti, npr. vse rdeče trikotnike ali vse rdeče like).

Celotno okolje montessori je podvrženo temu redu:

- postavitve materialov na pladnjih in upoštevanje osnovnih zakonitosti dela, npr.: od leve proti desni in od zgoraj navzdol kot priprava za pisanje;

slika 4: lesene klade

- delovni cikel: vzamem, delam, pospravim na svoje mesto;
- odnosi in socialna pravila;
- pripravljeno okolje v prostoru, upošteva joč natančno določeno postavitve po posameznih področjih;
- celotno okolje v sobi in tudi drugih prostorih vrtca;
- edinost in enotnost vzgojiteljev znotraj sobe in tudi znotraj vrtca;
- vljudnost in spoštovanje.

Vse to omogoča, da otrok izgradi svojo notranjost. Da bi otrok to zmoget, potrebuje najprej koncentracijo, koordinacijo in samostojnost. Prav te lastnosti pa najprej pridobi pri vajah vsakdanjega življenja in so temelj, ki otroku omogoča, da bo zmoget obvladovati tudi druga področja.

SPOSOBNOSTI:

1. klasificiranje (po barvi, obliki, velikosti, teži, dolžini, temperaturi) = zaznavanje;
2. zaporedje (pranje perila, pomivanje posode, umivanje rok, pomivanje mize, postrežba hrane ...). **OTROCI POTREBUJEJO IZKUŠNJO ZAPOREDJA** in zato morajo delati velika dela! Z vajami iz vsakdanjega življenja otrok tako uteleša pravila reda in si izboljšuje koncentracijo, koordinacijo in postaja vse bolj samostojen;
3. stopnjevanje (zvočni valji, roza kocke, klade, tretji barvni zaboj);
4. prirejanje (Priprava pogrinjkov: imamo 21 otrok, pripraviti moramo 21 stolov, vsak otrok potrebuje krožnik, prtiček, kozarec in pribor. Naletimo na problem, ko se stvar ne izide.), peka, nalivanje v

- vaze, nalivanje v kozarce, šivanje (kako dolgo nit potrebujem?) = izkušnje;
5. matematične operacije (+, -, x, :) brez prehoda, s prehodom, z 0.

»Roka je zapleten organ z zapleteno zgradbo, ki omogoča umu, da se izrazi in vstopa v posebne odnose s svojim okoljem,« (Montessori, 2009, str. 77). Lahko bi rekli, da so roke podaljšek možganov. V okolju se pojavijo še učitelj, znanstveni material ter seveda otrok, ki se osredotoča na eno samo delo – vajo z nekim zunanjim predmetom, kjer gibe rok vodi um. Čarobni ključ oz. skrivnost je v tem, da otrok čim več rokuje z materiali in tako dovoli možganom, da

slika 5: deljenje

slika 6: vsakdanje življenje- priprava mize

slika 7: rdeče in rdeče-modre palice

slika 8: seštevanje

shranjujejo, oblikujejo in povezujejo spoznanja. »Naši rezultati opazovanj malčkov nasprotujejo prepričanju, da je matematika prej nadloga kot nekaj lepega v šolskem programu. Večina ljudi je že razvila umsko blokado za matematiko. In vendar je vse tako lahko, če le uspemo znanje zakoreniniti v srkajočem umu.« (Montessori, 2008, str. 207). Dokazano je, da so za uspešno učenje pomembna naša zaznavna čutila. Velika pomoč so gotovo konkretni primeri, konkretni materiali. Vrstni red predstavitve osnovnega matematičnega materiala je pomemben tudi zato, ker na ta način otrok postopno prehaja od povezanega materiala (rdeče-modre palice) preko delno povezanega (zaboj s palčkami) do nepovezanega (kamenčki in številke).

slika 9: zaboj s palčkami

slika 10: rdeče-modre palice s stojčimi kartami

slika 11: številke in kamenčki

Matematični materiali:

- osnovni materiali: rdeče-modre palice, peščene številke, zaboj s palčkami, kamenčki in številke, igra spomina;
- desetiški sistem: npr. igra menjave, banka, igra s ploščicami;
- linearno štetje: npr. kratke stopnice, tablanajst, tablasest, tabla sto, zvitek, verige;
- računske operacije: npr. table (+, -, x, :), računal, šahovnica.
- Pomembno je, da sledimo načeloma od konkretnega k abstraktnemu in od znanega k neznanemu; torej gradimo na predhodnih izkušnjah. Maria Montessori pravi, da le z vajo preide delovni spomin v trajni spomin, zato pa je za to potrebno ponavljanje, ponavljanje, ponavljanje.

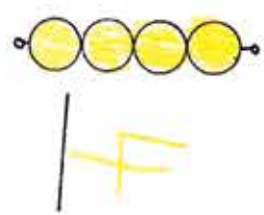
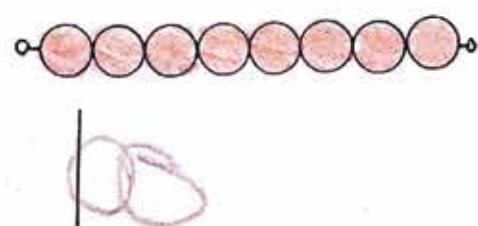
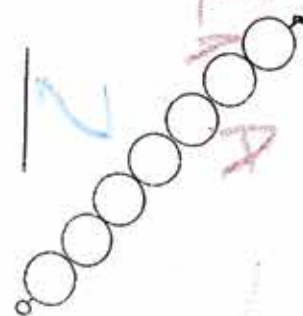
slika 12: pisanje v zdrob

Viri in literatura

- Montessori, M. (2008), Srkajoči um. Uršulinski zavod za vzgojo, izobraževanje in kulturo.
- Montessori, M. (2009), Skrivnost otroštva. Uršulinski zavod za vzgojo, izobraževanje in kulturo.
- Iz osebnih zapiskov na izobraževanju montessori v Ljubljani in Münchnu, 2004–2005.

Zapisała vzgojiteljica Martina Jerina.

1 SABELEM A

Boharvaj axna.
Najisii sterilke.

Za zelo majhne otroke je značilna ljubezen do reda. Otroci do prv. letu in pol ali pri dveh letih jasno pokazali nekaj, kar se očito kaže, da potrebujejo red. Njihova ljubezen do reda me lahko primerjati s tisto, ko skrbna gospodinja izjavi: Koda imam svoj dom, vseč mi je, da je vedno vse tako urejeno.

Maria Montessori

dobri pastir med nami

Predstopnja uvajanja otrok v mašno daritev

Evharistija je za kristjane najmočnejši trenutek odnosa z Bogom. Ta odnos, ki ga Sveto pismo imenuje »zaveza«, je živ ves čas vernikovega življenja in je pri evharističnem slavlju na nek način »zgoščen«. Dinamiko med nebom in zemljo nam razkrivajo nekatere kretnje, ki so del obreda (Cavalletti 2012, 66-95).

V starostni skupini od 3 do 6 let so otroci postopoma uvedeni v skrivnost sv. maše oz. evharistije. Otroci spoznavajo predmete za mašo: ambon, knjigo Božje besede, mašno knjigo ali misal, vrčka za vino in vodo, lavabo, korporal, palo, purifikatorij; predmete na oltarju: oltar, oltarni prt, kelih, svečnika, sveči, križ, pateno; tabernakelj, ciborij in monštranco.

Spoznavajo liturgične barve, mašnikova oblačila. Uvedeni so v liturgični koledar.

Učijo se pokleka.

Poleg tega se otroci seznanijo z mnogimi pomembnimi kretnjami, ki so del obreda pri sv. maši, npr. doksologija, epikleza, umivanje rok, pozdrav miru.

Ko sem pred časom otrokom predstavljala tabernakelj, smo po predstavitvi v atriju obiskali cerkev. Ker smo se pred-

tem že pogovarjali in vadili kako pokleknemo, smo imeli možnost to uporabiti tudi v praksi. Bila sem presenečena s kakšnim spoštovanjem in notranjo odprtostjo so otroci naredili to dejanje vere.

Nato smo šli z otroki čisto spredaj pred tabernakelj in odprla sem jim ga. Že prej smo se pogovarjali, da je pod podobo kruha v monštranci Jezus resnično navzoč. Njihove oči so zažarele in srce je bilo odprto, ko so se lahko od blizu srečali z Njim. Skupaj smo zapeli pesem v pozdrav Jezusu. Čutila sem, da jih je to osebno srečanje z Jezusom prevzelo. Vrnili smo se v atrij in nadaljevali z delom.

Ob drugi priliki smo šli k maši in se prej pogovorili o tem, kako pokleknemo, kako se v cerkvi obnašamo, kako sodelujejo pri sv. maši. Otroci, ki so že drugo ali tretje leto v atriju, poznajo več podrobnosti posameznih kretenj pri maši. Zato sem otrokom, ki so bili v moji bližini, sprti razlagala, kaj se dogaja pred oltarjem, npr.: »Sedaj je duhovnik vlil malo vode v vino. Duhovnik si je obrisal roke v lavabo.« ipd. Otroci so bili tako pozorni na posamezne kretnje in predmete, ki se uporabljajo pri maši, in so se na ta način čutili bolj vključeni v mašno daritev.

Najlepše pa mi je bilo spoznanje, da vse to odmeva v otrokovem srcu in osebnem razmišljanju. Sodelavec Metod mi je povedal, da je pri kosilu od nekaterih otrok izvedel, kaj smo tisto dopoldne delali v atriju. Pripovedovali so mu o tabernaklju, o monštranci in živem Jezusu, ki smo ga obiskali v cerkvi. Vse to me je utrdilo v spoznanju, kako zelo v otrokovem srcu in sploh v njihovem življenju odmeva to, kar jim je posredovano kot dejstvo naše vere v Boga. Zavedela sem se, kako je pomembno, da sem verodostojna priča tega, kar otrokom oznamam in jim razlagam. Osebna vera, ki je podprta z molitvijo, je za otroka lahko pričevanje, ki ga bo pripeljalo do srečanja z živim Bogom. Vse to mu bo pomagalo, da bo pri sv. maši sodeloval na način, ki je njemu primeren in bo tako lahko globlje vstopil v skrivnost Božje ljubezni do človeka.

s. Cirila Alič

Referenca

Cavalletti, Sofia. 2012. *Živa liturgija*. Zbirka Dobri pastir. Ljubljana: Uršulinski zavod za vzgojo, izobraževanje, versko dejavnost in kulturo.

avtor: Miha, 5 let, Jeruzalem

Angela nas nagovarja

Obisk sv. Angele

Med počitnicami, v času, ko je bil Angelin vrtec zaprt, smo imeli v našem novem domu prav posebno gostjo. Kip sv. Angele. Ko smo jo sprejeli medse, sem v sebi čutila prav poseben nemir – v naš dom smo prinesli kip žene, ki sem jo občudovala že od srednješolskih let. »Bo naš dom primeren za tako pomembno gostjo?«, sem se spraševala in iskala primeren prostor, kam bi jo postavili. Letošnje poletne počitnice so bile za nas posebne, saj je nekaj dni pred prihodom sv. Angele starejša hči Ema zbolela za boreliozo. Nekako smo se že sprijaznili s tem, da sta bila malčka tista, ki sta bila večino časa bolna, sedaj pa je bila prvič resno bolna Ema. Zaradi zapletov s postavljanjem Emine diagnoze in skrbi, kako se bo bolezen pozdravila, vsakodnevnih odhodov na Infekcijsko kliniko v Ljubljani, iskanja varstva za malčka za čas, ko sva bili z Emo dnevno odsotni, vročinskega vala ter nenazadnje tudi zaradi odpovedi dopusta na otoku Rabu, ki so ga otroci že mesece željno pričakovali, je bilo to obdobje polno skrbi in zelo stresno. Ko smo se ob večerih zbirali ob kipu sv. Angele, smo ji prav vsi izročali svoje stiske in prošnje. Otroci so bili nemirni. Ema se je počutila slabo, malčka sta bila brez Eme, ki jima predstavlja podporo in zgled, kot brez kompasa. Težko smo sprejemali dejstvo, da smo tokrat bolni tudi poleti, saj nam je bilo prejšnja leta prizanešeno vsaj takrat. Neke noči, ko so vsi spali, sem v hudi ose-

bni stiski odnesla kip sv. Angele na hodnik, prižgala luč in pokleknila pred njo. Iz mene so vrele besede bolečine in stiske, prosila sem jo za moč, da sprejemem dejstvo, da mi je naložen zame nepredstavljivo težak križ – konstantne boleznin otrok, ki so izčrpavale ne samo otroke, ampak tudi mene in moža. Ko sem v obupu prosila za moč, se je naenkrat v meni prebudil glas: »Sprejmi ta križ, objemi ga z vso močjo, z vso silovitostjo, in križ bo postal lahek. Bodi krotka in ponižna, sprejmi Gospodovo voljo, On namreč vse ve, tudi to, kaj je dobro za vas.« V meni se je naselil mir. Od tistega trenutka dalje v meni ni več strahu, kaj bo z otroci. Popolnoma zaupam Gospodu, da nas ima rad in da nas spremlja. Sv. Angela je spremljala našo pot, ki smo jo hodili v Angelinem vrtcu od jeseni 2007 dalje, spremljala je najino željo po še enem otročku, ki nam jo je po molitvi mnogih mamic iz jaslji, leta 2009 izpolnila dvojno. Spremljala je naše boleznin in nam izprosila boljše zdravje, predvsem pa je med svojim obiskom v našem domu pri Gospodu izprosila, da je iz mojega srca izpuhtel neprestani strah, kaj bo z otroci in se je v meni naselil prepotrebni mir. Ko nas bo sv. Angela obiskala naslednjič, ne bo več samo spoštovana gostja, ampak družinski član, saj je v času, ko je bila pri nas na obisku, postala del naše družine. **Prosi za nas in vse družine Angelinega vrtca, sv. Angela!**

Jerneja Pogorevc

kdaj se torej poniža
kot ta atrak,
da največji
v veličnem kraljestvu!"

mt 18,4

pogovor z...

vzgojiteljico Miro Gale

Pozdravljeni, gospa vzgojiteljica Mira. Bili ste med prvimi štirimi vzgojiteljicami Angelinega vrtca; približuje se čas, ko boste postali njegova prva upokojenka. Ni dvoma, da ste zelo zaznamovali življenje v vrtcu. Ob številnih spremembah ste postali in ostali sinonim za zeleno sobo, zdaj se od nje postopoma poslavljate. Kako vi vidite ta čas?

Vse je res, kar pravite. Prišla sem med prvimi in sedaj mora tako biti, da med prvimi tudi odhajam. Naneslo pa je tako, da sem bila ves ta čas v zeleni sobi, vendar sem hvaležna Gospodu, da mi prav v teh zadnjih mesecih

mojega dela da okušati tudi delo v drugih sobah in kar je še bogatejše, tudi delo različnih delovnih mest. Pravite, da sem zaznamovala življenje v vrtcu, jaz pa trdim, da se je zgodilo ravno obratno. Življenje v vrtcu, vsi dogodki, izobraževanja, opazovanja, delo s študenti in drugimi obiskovalci je v resnici zaznamovalo mene samo. Vse to dogajanje te hrani in ti daje bogastvo in notranjo moč. Zato je čas, ki sem ga preživela v Angelinem vrtcu, najbogatejši čas v mojem življenju. In ko se oziram nazaj, lahko rečem, da sem kakor otroci pridobivala nova spoznanja in nove modrosti. S hvaležnostjo se oziram na ta čas kot čas velikih milo-

sti, ki so mi bile dane po vseh otrocih, starših, starih starših, sodelavcih, pa tudi po prizkušnjah in padcih. To je bil čas, za katerega se še posebno zahvaljujem sestram uršulinkam, ki so zaupale vame, me najprej sprejele v službo in zame mogle. Posebna hvaležnost gre sestri Metki, ki je žal ni več med nami. Prav ona je tista, ki me je zelo veliko naučila, za ta vrtec darovala svoje trpljenje in molitve. Bogu hvala zanjo. Sedaj pa prihaja čas, ko ona prosi Boga za nas.

Če se ne motim, ste bili pred zaposlitvijo v Angelinem vrtcu učiteljica. Kaj vas je nagovorilo, da ste se odločili za zadnje desetletje svojega pokli-

cnega udejstvovanja posvetiti otrokom v Angelinem vrtcu?

Preden sem prišla v Angelin vrtec, sem bila učiteljica razrednega pouka, zadnja leta sem delala na OŠ Bičevje, kjer sem se počutila zelo lepo. Vseskozi pa je v meni tlela velika želja, da bi delala v katoliškem vrtcu, zato sem iskala poti in možnosti, kako priti do tja. Ko sem izvedela, da se pri sestrah uršulinkah ustanavlja vrtec, sem bila zraven. Prav močna želja po tem, da bi otrokom pripovedovala o Bogu, da bi z njimi praznovala božič, veliko noč ..., me je gnala v to. Želela sem jim posredovati tisto pravo krščansko izročilo slovenskega kristjana. In zgodilo se je mnogo, mnogo več. Bogu hvala.

Dobrih deset let vrtca je verjetno že tako dolgo obdobje, da ste lahko opazili spremembe. So morda zdaj otroci drugačni kot so bili v prvih letih vrtca, smo se spremenili starši?

Obdobje desetih let je res ena lepa doba. Mislim, da smo preko sprememb postali bolj pripravljeni in umirjeni. Je pa res, da se ljudje stalno spreminjamo. Dobro je, da smo odprti za spremembe, ki so dobre, in da znamo razločevati, kaj je v nekem danem trenutku dobro zame, za otroke, za starše. Ves ta čas doživljam, da so se spremembe dogajale v smeri, storiti dobro za otroke, njihove starše, družine in vzgojitelje. Pri vseh spremembah, ki so se dogajale, pa naj bodo organizacijske, pedagoške ali druge narave, smo se trudili, da bi bilo bolje. Pri vsem tem dogajanju pa se nikoli ne moreš izogniti tudi napakam, iz katerih pa se da tudi kaj naučiti. Brez tega ni napredka. Zato menim, da tako otroci kakor starši niso drugačni. Vsak človek je odraz

nekega časa, vere, kulture, običajev, blaginje ali revščine, vzgoje. Vsak otrok je vključen v naš čas in HVALA BOGU v naš vrtec. Bogu hvala tudi za blagostanje, v katerem živimo. Z največjo gotovostjo pa lahko rečem, da je vsak otrok edinstven, drugačen, svoj, BOŽJI.

V času, ko je bil v vaše roke zaupan naš prvorojenec Miha, nam je nekega popoldneva občudujoče povedal, da »ima vzgojiteljica Mira doma 100 krav«. Ko ste pred nekaj leti povabili na kmetijo svojega brata otroke iz vrtca, sem spoznala, da Mihova izjava ni bila plod njegove domišljije, temveč ste otrokom s ponosom pripovedovali o kmetiji, iz katere izhajate. Nam lahko zaupate kaj o svojem otroštvu?

Vedno sem ponosna na svoje otroštvo. Prav iz tega črпам moč za svojo pedagoško držo in poslanstvo. Rodila sem se kot prvi od treh otrok v kmečki družini. Vedno se spominjam

stare mame z rožnim vencem v roki in starega očeta, kako smo otroci molili ob njem, ko je umiral. To je spomin, za katerega bi želela, da bi ga bilo dano doživeti vsem otrokom. V času nacionalizacije je bila tudi naša kmetija oropana do zadnjega. Ko so iz hleva odgnali še zadnjo kravo, je stari oče jokal, oče pa je bil prisiljen iti v službo. Oče, ki je še vedno živ (88 let), je pet let preživel na fronti in nam dnevno pripoveduje, kako hudo je, če si lačen, in kako hudo je, če nimaš strehe nad glavo. Vedno pravi: pol leta nisem spal pod streho, in to v najhujši zimi. Dolge so te njegove življenjske zgodbe, pa še kako poučne za vse otroke današnjega časa. Na primer: »V ujetništvu smo morali nositi hlode štiri kilometre daleč, za jesti pa smo dobili za cel dan rezino tankega trdega kruha in dva koščka pese, enega zjutraj in enega zvečer.« In še in še takih in podobnih resničnih zgodb slišim in se zavedam, kako smo lahko otroci današnjega časa hvaležni za vse, kar imamo. In prav slu-

žba očeta in mamino garanje in dobro gospodarjenje sta rešila našo kmetijo, da je moj brat sedaj gospodar tako velike kmetije. Midve s sestro pa sva doštudirali in v svojem poklicu našli delo. Da se vrnem k otroštvu. Nobeno kmečko delo mi ni bilo tuje. Občutek, da sem zmogla že kot otrok opravljati najtežja dela, pa je čudovit. Kadar sem bila zaradi dela najbolj utrujena, takrat sem bila tudi najbolj srečna. In ta občutek bi rada posredovala otrokom. In ko vidim otroka, ki je srečen ob opravljenem delu, si mislim: »Marija Montessori, vem, kaj si hotela povedati s svojo čudovito pedagogiko.«

Vidim vas kot umirjeno osebo z notranjo harmonijo, kar prenašate tudi na otroke. Od kod jo črpate?

Hvala, ne vem, če si zaslužim tako oceno. Moč pa črparam iz molitve.

Otroke znate navdušiti za Jezusa, radi se zadržijo v molitvenem kotičku, vrtčevska sv. maša je vedno velik dogodek. Ali lahko date kakšen nasvet nam, staršem pri verski vzgoji?

Molite skupaj kot družina. Čim mlajše otroke vodite s seboj k sv. maši. Maria Montessori je rekla: »Ravno pri otrocih, katerih

matere so jih še skoraj dojene vodile v cerkev, je čutiti največjo vero.« Naj občutijo veličastvo sv. maše, naj slišijo glas orgel, petja, naj se veselijo glasu zvonov. Pri maši naj sedijo zraven vas, naj ne tekajo po cerkvi. Otroci to zmorejo, verjemite mi, samo pripraviti jih morate na to in sami bodo verjeti v to. Morda vam ne bo uspelo prvič, lahko pa bo že drugič bolje. Naj začutijo veličino tišine, sodelovanja, molitve, vonja kadila. Doma pa skupaj praznujte krščanske praznike. Skupaj naredite adventni venček, jaslice, skupaj pokadite hišo ali stanovanje, naj nosijo kadilnico ali blagoslovljajo z blagoslovljeno vodo. Naj vam pomagajo pri peki potice. Prav tako naj v pričakovanju čakajo na svetega Miklavža, praznujte skupaj veliko noč, ve-

likonočno tridnevje in druge praznike. Na njegov in vaš god pojdite skupaj k sveti maši, molite drug za drugega. Ob vsakem trenutku dneva se zahvaljujte Bogu za vse darove, ki jih prejimate, za zdravje, za dobrine. Ne morete si misliti, kakšne čudovite zahvale vrejo iz otroških ust.

Kaj bi nam ob svojem skrajšnjem odhodu iz vsakodnevne življenja v Angelinem vrtcu položili na srce?

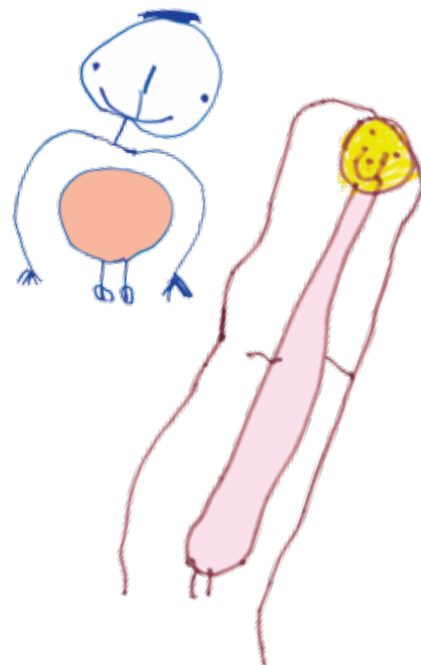
Imejte se radi, sprejemajte se v vsej svoji različnosti, bodite hvaležni za vse, kar vam je dano in kar imate. Vsak dan je nov dan. Odpuščajte si in pozablajte, kar je bilo slabega. Vsak dan znova pogledite krogarkoli na novo, kakor da ga vidite prvič. Ljubite svojo domovino Slovenijo. Prizadevajte si, da vrlina POŠTENOST nikoli ne bo izrinjena iz našega besednjaka, kaj šele iz našega značaja.

Iskreno se vam zahvaljujem za bogat pogovor, za vsa spoznanja, ki ste jih delili z nami. Želim vam vse dobro kot upokojenki, v krogu vaših najdražjih. Veseli pa bomo, kadar vas bomo še lahko srečali tudi v vrtcu.

Pogovarjala se je Nina Popek,
Urbanova mama

naši godovni zavetniki

Ana, Jakob, Peter

Sv. Ana

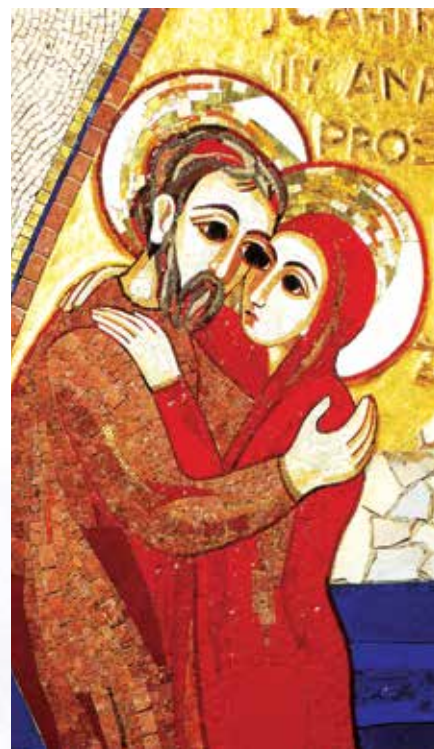
Sveta Ana, mati device Marije, je bila plemenita in zelo pobožna ženska kraljevskega oz. Davidovega rodu. Goduje skupaj z možem Joahimom na 26. julija. Čeprav Nova zaveza ne omenja Marijinih staršev, je njuno življenje opisano v apokrifnem Jakobovem protoevangeliju.

Kmalu po poroki sta Ana in Joahim svoje imetje razdelila na tri dele – enega za svetišče, drugega za uboge, tretjega pa sta obdržala za svoje preživetje. Tako kot številni zakonci v današnjem času sta tudi Marijina starša doživela boleče izkustvo neplodnosti in sta tako med drugim priprošnjika za ploden zakon. Zaobljubila sta se, da bosta potomca, če Bog usliši njuno prošnjo, posvetila Njemu. Mogoče še večja preizkušnja od same neplodnosti je bila zanj javna osramotitev v Templju, kjer je Joahim želel darovati s svojimi sorodniki. Neki duhovnik ga je odgnal, češ, da ni vreden darovati skupaj s tistimi, ki rojevajo, ker je pod prekletstvom Postave. V času preizkušenj se je Ani na vrtu prikazal angel in ji razodel, da so njene molitve uslišane; Bog ji bo dal otroka, po katerem bo njen rod blagoslovljen po vsem svetu. Leta trpljenja zaokroži upanja in veselja polno srečanje zakoncev pri zlatih Jeruzalemskih vratih. Po dvajsetih letih zakona se jima je rodila deklica Marija. Izročilo pravi, da sta jo pri treh letih izročila v varstvo duhovnikov v templju in tako izpolnila zaobljubo. Njuna vloga je bila s tem dopolnjena, začelo pa se je poslanstvo njune hčerke Marije, v kateri so se izpolnile sanje sleherne judovske deklice: postala je mati obljubljenega Mesija.

Ano velikokrat upodabljajo kot starejšo ženo s pokrivalom na glavi, ko uči Marijo. Pogoste so tudi upodobitve »Ane samotretje«, ki ima ob sebi deklico Marijo, v naročju pa drži Jezusa.

Sv. Jakob

Sveti Jakob, imenovan tudi Jakob Starejši, je bil eden prvih Jezusovih apostolov. Poleg njega je bil med apostoli še en Jakob imenovan tudi Mlajši, ki je bil poklican kasneje. Jakob Starejši goduje 25. julija. Jakob je živel ob Genezareškem jezeru in se z očetom Zebedejem in bratom Janezom preživiljal z ribolovom. Prav tam je brata srečal Jezus in ob njegovem klicu sta mu brez oklevanja sledila (Mt 4, 21). Zaradi njunega ognjenega značaja jima je Jezus dal vzdevek boanerges - sinova groma. Poleg Petra je Jezus bra-

Sv. Joahim in sv. Ana, Marko I. Rupnik

ta izbral za pričo svojega spreminjenja na gori (Mt 17, 1-9), v samarijski vasi pa ju je pograjal, ker sta se želela maščevati prebivalcem, ki jih niso sprejeli (Lk 9, 51-6). V Novi zavezi je omenjeno tudi, da je bil Jakob pokončan z mečem, tako je bil

najverjetneje prvi izmed apostolov, ki je umrl zaradi vere.

Jakob je zavetnik Španije, njegove relikvije pa so bile v 7. stoletju prenešene v Santiago de Compostela. Romanje v to mesto na severu Španije je priljubljeno že od srednjega veka dalje. Po legendi se je Jakobu 2. januarja leta 40. na stebru prikazala Devica Marija in mu naročila, naj se vrne v Judejo. Znameniti steber je danes shranjen v cerkvi Nuestra Señora del Pilar v Zaragozi. Apostol Jakob pa je zelo priljubljen tudi v Sloveniji, kar dokazuje več kot 60 cerkva, katerih zavetnik je.

Sv. Jakob, Rembrandt Harmenszoon van Rijn (desno)

Sv. Peter

Apostola Peter in Pavel, ki skupaj godujeta 29. junija, sta bila po Božjem načrtu izbrana, da postavita temelj Kristusovi Cerkvi. Evangelist Janez omenja, da je bil Peter sprva med učenci Janeza Krstnika. Peter je bil ribič, Jezus pa ga je z bratom Andrejem poklical, ko sta metala mreže v morje, z besedami: »Hodita za menoj in napravil vaju bom za ribiča ljudi (Mk 1, 17). Jezus je iz Petrovega čolna učil množice, kar simbolno nakazuje Petrovo vlogo v Cerkvi – čoln za Jezusov nauk.

Sv. Peter, Peter Paul Rubens

Nadvse pomenljiv je tudi Jezusov nasvet: »Odri ni na globoko in vrzite mreže za lov!« (Lk 5, 4). Peter je sledil Jezusu in notranje zorel. Po Božjem navdihu je pri izviru Jordana postal glasnik Božje resnice, ko je v Kristusu prepoznal »Sina živega Boga.« Jezus pa je potrdil njegovo posebno mesto med apostoli: »Ti si Peter (Skala) in na tej skali bom sezidal svojo Cerkev in vrata podzemlja je ne bodo premagala« (Mt 16, 18).

Ob Jezusovem trpljenju je Peter do dna spoznal šibkost svojega značaja. Vendar je bilo to del Petrovega »šolanja« za nalogo, ki ga je čakala in Jezus mu je krivdo izbrisal. Voditelj Kristusove Cerkve mora namreč razumeti tako človeško grešnost, kot tudi moč kesanja, da bo modro in sočutno vodil ljudi. Po Jezusovi smrti je galilejski ribič vrgel mreže v "globoko morje", vodil mlado Cerkev, oznanjal evangelij in pisal. Umrl je v Rimu (grič Vatikan) mučeniške smrti na križu. Na tem mestu danes stoji bazilika svetega Petra. Bistvo Petrovega življenja je povzel Jezus z besedami: »Simon, Simon, glej satan vas je hotel imeti, da bi vas presejal kakor pšenico; jaz pa sem prosil zate, da ne opeša tvoja vera. In ko boš ti nekoč šel vase, potrdi svoje brate« (Lk 22, 31-32). Petrovo poslanstvo se po njegovem odhodu med nami nadaljuje po papežih, Petrovih naslednikih.

Pripravila: Maja Anko

Vir: Leto svetnikov, 1970

odmevi

Popoldne z mamami v jasliah

v rdeči sobi..

Dan, ko je šla v vrtec tudi mami

Že za zgodnje dobro jutro je iz otroških ust zazvenelo vprašanje: »Mamica, a danes greš pa z mano v vrtec? Ne greš v službo?«

Najprej sem morala Brino malce razočarati, kajti že nestrpno je pričakovala, kdaj mi bo lahko pokazala vse, kar v vrtcu počne. Ne glede na to, da tja sicer prihaja z veseljem, se je tokrat veliko težje sprijaznila, da bo morala še en dan v vrtcu preživeti brez mame.

Tudi sama nisem ostala rahločutna. Moram priznati, da sem se zelo veselila trenutka, ko bova ta dan z Brino popolnoma sami prestopili prag vrtca in mi bo lahko s ponosom pokazala vse, kar se je tam naučila. Večkrat sem pogledala na uro, ki ta

dan kot nalašč ni hitela kot ponavadi. Končno je odbila pol četrto, ko sem odšla po hčerki v vrtec.

Laura in Brina sta že nestrpno pričakovali moj prihod. Za vsako od njiju je bilo popoldne nekaj posebnega. Laura je šla na kratek obisk k babici, Brina pa seveda ni mogla skriti veselja, da se bova vsak čas spet vrnila v vrtec. Hitela je pripovedovati, da se morava urediti, da bo lepa za v vrtec. Seveda sem ji pri tem pomagala. Želela sem, da se zaveda, da so ti trenutki res nekaj posebnega. Tako zanjo kot zame.

Polni pričakovanja in ponosa sva obe hiteli proti vrtcu, proti vrelcu vsega novega, ki je razlog, da se vsak dan znova z veseljem vračamo v Angelin vrtec.

Obe se že veseliva dneva, ko bova spet čisto sami na poti v vrtec.

Urša Mavrič

v oranžni sobi...

Na popoldnevu z mamicami mi otrok odstira vrata v svoj svet

Koledar me je opominjal na popoldan z mamicami v oranžni sobi. Z možem sva intenzivno usklajevala, kako predčasno zaključiti službo in

domov pripeljati naša dva šolarja ter vrtničkarja, tako da bova mami in jasličar preživela zbran popoldan v vrtcu. Hvaležna sem vzgojiteljica-

ma Neži in Katarini, da sta nam pripravili dragocen popoldan.

Moj prvi popoldan z mamicami, doživet z najmlajšim Teodorjem, me je ganil in prevzel. Teodor je odvijal in privijal vijake, spretno rezal rezine lesene salame ter spravljal različne like v ustrezne odprtine. S Teodorjem sem vstopala v njegovo vsakdanje življenjsko okolje, ki sem ga v sedmih letih spremljanja svojih otrok skozi Angelin vrtec precej udomačila, obenem pa mi podrobnosti ostajajo zastrte. Izkušnja skupnega ustvarjanja na popoldnevu v jaslih je bila posebej dragocena, saj Teodor kot vsi otroci te starosti po delcih razlaga, kaj doživlja v jaslih. Njegovi odgovori so: avto sem "palkikal", juhice nisem jedel, dojenček je jokal ... Po tem, ko mi je pred-

stavil materiale, s katerimi dejansko dela, se lažje pogovarjava o njegovem dnevu, lažje se vživljam v njegov svet, ki ga oblikuje, ko nisem z njim. Ponovno sem bila navdušena, kako je napredoval v različnih spretnostih in odnosih od lanskega vstopa v jasli.

Popoldne je bilo neprecenljivo tudi zato, ker sva uživala samo najin posvečen čas. Z možem se trudiva vsakemu od štirih otrok vsakodnevno nameniti svoje minutke, popoldan z mamicami pa je trajal precej minutk. Kako sem bila vesela, ko sem gledala srečne očke mojega nadebudneža, ko nihče ni motil najinega odnosa, ko sva bila kljub živzavu v jaslični sobi samo on in jaz.

Tadeja Trošt Sedej

Popoldne z babicami in dedki

Bil je 5. junij 2013, sončen in topel dan. Na dvorišču vrtca se je zbralo polno obiskovalcev dedkov in babic. Otroci iz različnih starostnih skupin so s plesom in petjem navduševali svoje stare starše.

Plešejo, se držijo za roke, sledijo svojim vzgojiteljicam enkrat v večjih, drugič v manjših skupinah. Veliko so jih naučile, lepo nastopajo. Ploskamo in s pogledi iščemo vsak svoje malčke. Ponosni smo nanje. Vidim vnukinjo Pijo, opazi me, vendar je sramežljiva, zato ji samo pomaham in je ne kličem. Iščem jo z objektivom fotoaparata. Še naprej se vrstijo plesi in petje. Babica gre k Piji, srečata se in skupaj vključita v ples. Tudi drugi dedki in babice gredo k svojim vnukom. Jaz ostanem bolj v ozadju. Vem, da bo Pija malo pozneje zelo vesela moje družbe.

Ko se nastopi končajo, sva že skupaj na igralih in je prav živahna, z mano vred, vse do takrat, ko pride ponjo mama. Še prej pa si privoščiva tudi kakšno dobroto, ki so nam jih prijazno ponudili gostitelji.

V spominu mi ostajajo razigranost, prisrčnost, žar v očeh otrok, občutek, da tudi dedki in babice otrokom, staršem in osebju vrtca nekaj pomenimo. Morda bi lahko kakšno aktivnost za otroke v vrtcu tudi mi naredili.

Hvala vodstvu vrtca in vzgojiteljicam za dobro zamisel in lepo izvedbo.

Tone Lesnik, deda

Zopet sem pozna! Toda ne smem zamuditi, ker me otrok pričakuje! Ne smem ga razočarati! Še posebej zato, ker druge babice in dedka ne bo.

Hitim! Fino, prišla sem pravočasno! Otroci so že postavljeni za nastop, stari starši sedijo po klopeh. Hitro se usedem na prvo prosto mesto. Gledam, kje je moj vnuček. Opazim njegovo skupino in njega, ki opazuje in gleda. Tukaj me ne bo videl, ker sem precej zakrita za drugimi starimi starši. Pogledam in zagledam prosti sedež v prvi vrsti. Pa še v senci je! Hitro se presedem. Gledam vnučka. Kdaj me bo opazil? Najina pogleda se srečata. Sem opazila rahel nasmeh na njegovem obrazu? Gledava se. Nato nastopijo. Mi ploskamo. Zdi se mi, da mu je malo nerodno. Takrat se začne nerodno zvirati.

Ker mu je vroče – sonce res pripeka –, se sleče in da majico na kup. Ko je konec nastopa in je čas, da porajamo vsi skupaj, priteče k meni. Roki se srečata in stisneta. Ni lepšega od stiska roke tvojega vnučka! Zapleševa z drugimi. Je sproščen, pa vseeno nekoliko vznemirjen.

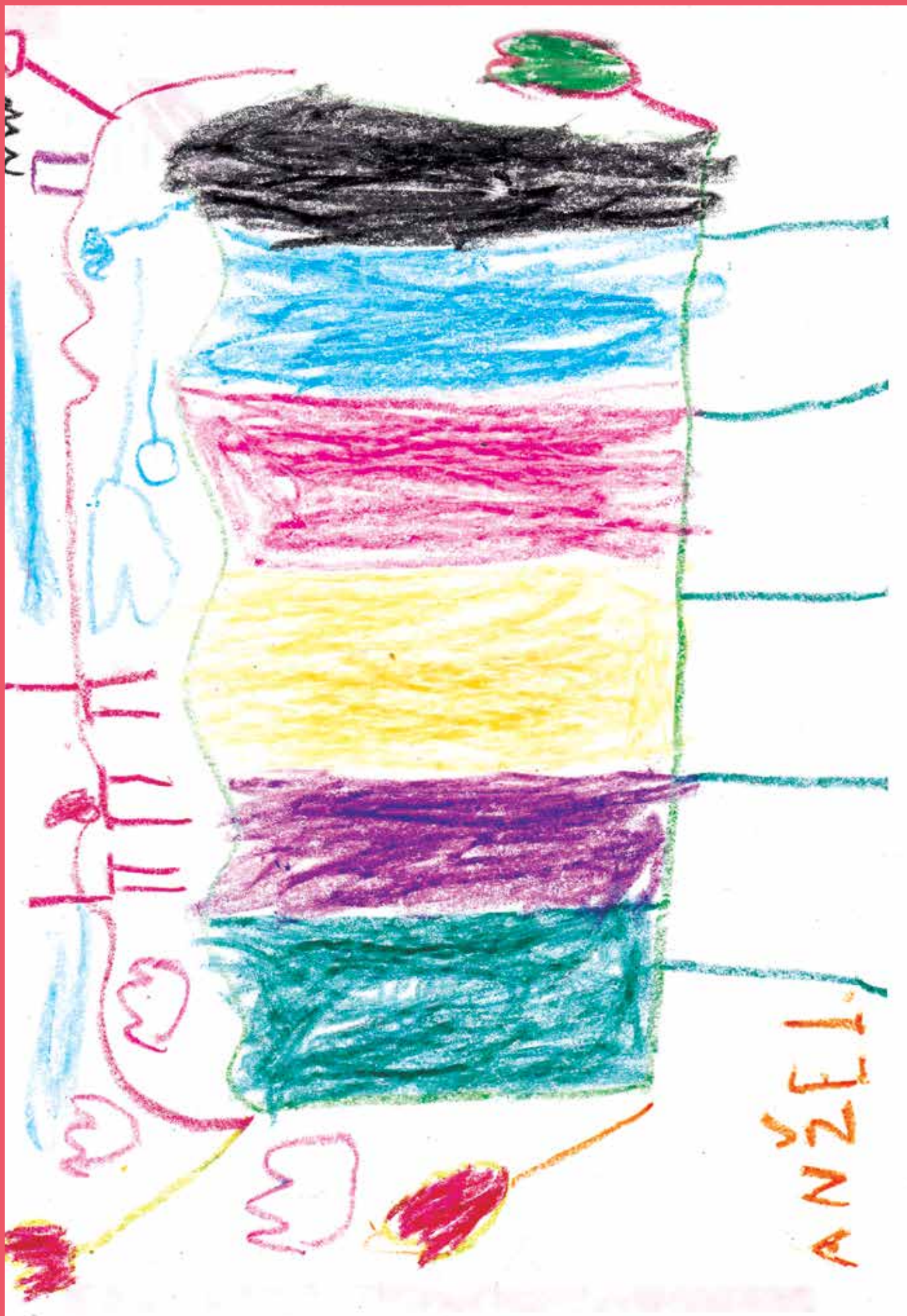
Sedaj pa morava še malo poskusiti dobrote, ki so pripravljene za nas. Hitro mi pove in pokaže, kaj so v njegovi skupini pripravili za nas. Je ponosen in vesel! Pa nisva mogla veliko poskusiti, ker je bilo vznemirjenije veliko. Prosiva sestro, da naju slika. Kako lep spomin!

»Babi, greva domov!« Pojdiva!
»Si s kolesom? Pojdiva čez Tivoli!«

Na kolesu je zgovoren in pripoveduje marsikaj. Čutim, da je miren in zadovoljen. Najini pogovori tkejo nitke ljubezni med nama. Sedaj so te nitke že zelo močne in trdne in oba veva, da se lahko zaneseva drug na drugega!

babica Majda

avtor: Anže S., 4,5 let

Zahvala ob zaključnem pikniku 2013

Letošnji piknik je bil za našo družino zadnji, saj je najin najmlajši Anton takrat že odšteval vrtčevske dneve. Z velikim veseljem smo se ga udeležili vsi člani družine. Najin najstarejši Matic je bil namreč prva generacija Angelinih vrtičkarjev in je danes že srednješolec. Dve leti kasneje pa se mu je v vilojčni sobi pridružil bratec Peter, ki letos obiskuje osmi razred osnovne šole. Vsi trije najini sinovi so se v vrtcu lepo počutili, zato naju ob zadnjem pikniku prevevata na eni strani otožnost in na drugi hvaležnost.

Otožnost, ker se je obdobje Angelinega vrtca za našo družino končalo.

Predvsem pa je v ospredju hvaležnost.

Hvaležnost, da so najini fantje lahko obiskovali Angelin vrtec.

Hvaležnost za očkove in mamine večere, ki so se nama posebej vtisnili v spomin, saj sva odkrivala, kaj vse najini fantje že razumejo in znajo.

Hvaležnost za mir v srcu, ko sva jih zjutraj polju-

bila, pokrižala in prepustila njihovem otroškemu svetu, saj sva vedela, da so v dobrih rokah. Hvaležnost za vrstnike, s katerimi so skupaj odkrivali, da je človek ustvarjen za sobivanje. Hvaležnost za nove znance in prijatelje, za starše otrok. Vsak piknik je bil čudovita priložnost za pogovor in druženje.

Hvaležnost za vse, ki ste poklicani na delo v Angelin vrtcu. Hvala vzgojiteljicam in vzgojitelju za veliko srce, ki ga imajo za naše otroke. Hvala ravnateljici, sestri Zorici, ki svoje odgovorno delo opravlja z vso ljubeznijo. Hvala gospodu hišniku, gospodu vratarju, gospe kuharici, gospe računovodkinji, gospema čistilkama in vsem staršem, ki pomagajo po svojih močeh.

Hvaležnost za vse molitve in darovano trpljenje sester uršulink, posebej naše pokojne sestre Metke.

Hvala Bogu za vse to. Angelin vrtec nas je zaznamoval za vse življenje.

Andreja in Rok Kosem

avtorica: Ema, 5,5 let

avtor: Urh, 4 leta

Jupi, hooray, novo igrišče je tu

Naša družina se je zelo razveselila novice o prenovi zunanjega otroškega igrišča. Jacob, Kristian in Emilia so z velikim zanimanjem pregledovali načrt in idejo o novi postavitvi igral; predvsem Kristian, ki je ravno ob tem času zapuščal Angelin vrtec, pa je bil nad idejo o novih igralih zelo navdušen in je takoj izjavil 'Blagor Emilija, da se boš lahko igrala na novem igrišču'.

V času prenove smo tako družinsko večkrat iz radovednosti kolesarili mimo vrtca in si napredek gradnje in urejanja tudi v živo ogledali, otroci so ugibali, čemu je kaj namenjeno, kakšna je postavitvev in bili prevzeti nad lepoto okolja. Iz dneva v dan je bil napredek več kot očiten, urejanje pa smo skrbno spremljali tudi na fotografijah. Pričakovanje novega igrišča je raslo iz dneva v dan, Emilia je redno spraševala, kdaj se bo igrišče tudi 'uradno' odprlo in kdaj bo možnost, da se igrala tudi praktično preizkusijo, Kristiana pa je 'skrbelo', če bo lahko – kljub temu da odhaja v šolo – vseeno preizkusil novo igrišče. Po težkem pričakovanju je le napočil čas blagoslova in odprtja igrišča. Toliko veselja in iskric v očeh, toliko nepozabnih doživetij in spominov, ki jih je Emilia delila z nami vsak dan ob prihodu domov in ob večerni molitvi. Kristian pa je

seveda dobil svojo priložnost, tudi sam je preizkusil novo igrišče in bil navdušen nad plezalno steno in kolesarsko stezo.

Otroško igrišče ni le prostor za rekreacijo in gibanje, je prostor za druženje, klepetanje, delo, raziskovanje ter tkanje nepozabnih prijateljstev, ki jih nosimo v srcih za vedno.

Ravno na tem dvorišču je naša družina večkrat poklepetala z vzgojiteljicami, otroki, starši, se veselila ob piknikih in drugih prireditvah, imela prve sestanke ob vpisu otrok in spremljanju njihovega razvoja. Ravno na tem dvorišču sem tudi sama prvič spoznala našo sestro Metko, ki je od tistega trenutka dalje postala ne le del našega življenja, ampak del našega srca. Za vedno jo bomo nosili s seboj in bomo hvaležni za vse, kar nam je dala. Počivaj v miru, sestra Metka!

Christina
Družina Tratnik-Štembal

**When someone you love becomes a memory, the memory becomes a treasure.
Let children walk with Nature, let them see the beautiful blendings and communions of death and life, their joyous inseparable unity, as taught in woods and meadows, plains and mountains and streams of our blessed star, and they will learn that death is stingless indeed, and as beautiful as life. ~ John Muir**

avtor: Anže L., 5 let

Vtisi po prvem roditeljskem sestanku

RUMENA SOBA

Kaj me je na letošnjem 1. roditeljskem sestanku posebej nagovorilo?

Prvi roditeljski sestanek ... to leto ne za vse starše Angelinega vrtca, ampak le za starše rumenčkov. Spreleti me: dobra ideja, saj je v manjši skupnosti mnogo bolj neformalno in sproščeno. Mojo tezo kaj kmalu podkrepi obvestilo naše vzgojiteljice Janje, ki vsem staršem rumene sobe nekaj dni pred sestankom sporoči, naj prinesemo s seboj sliko naše družine. Tistega večera, ko smo se srečali, je že dišalo po jeseni, v vrtcu pa še po presenečenju, ki so ga pripravili naši nadobudneži. Posedli smo se v krog in večer začeli s križem.

Veliko je bilo novih obrazov, zato je bila zamisel predstavitve vsakega od nas ob sliki družine še kako dobrodošla. V prijetnem vzdušju je s srečanjem nadaljevala vzgojiteljica Janja, ki je predstavila prepletenost materialov montessori in njihov pomen za razvoj otroka. S pomočnico Tino sta na vsaki preprogi pripravili nekaj materialov iz posameznega področja (področje vsakdanjega življenja, umetnosti, matematike, jezika ...) in nam pokazali, kako z njimi poteka delo. Sledil je pogovor po skupinah, kjer smo bili povabljeni, da razmislimo, kako bi lahko doma z otrokom še spodbujali njegov matematični um, kreativnost, jezik, uporabo roke za razvoj fine in grobe motorike in z njo seveda možganov. Predlogi so kar deževali: razvrščanje zelenjavnih makaronov po barvah, zlaganje perila na četrtine in sortiranje po barvah, obešanje perila, merjenje razdalje okoli hiše oz. stanovanja s ponotranjeno palico, npr. palico 10 (op. urednice: palica 10 je palica, dolga 1 meter), priprava mize s štetjem krožnikov in pribora ... Ura je prehitro odštevala naše skupne minute, pred nami pa še tooliko zadržitev – volitve predstavnikov sobe v svet staršev, razna obvestila in seveda na koncu najlepše in najslajše, sproščen pogovor ob prigrizku in kozarčku soka.

Kako se že veselimo naslednjega snidenja ...

Simona Medvešček

ZELENA SOBA

Kaj mi je bilo na govorilnih urah še posebej všeč?

Sister Cirila let us know the kinds of things we as parents really want to know about our child: What activities does she enjoy? Who are her friends? How can we help her at home to be better prepared to enter in at school? My favorite part was seeing photos of Eliana during classtime. Sister Cirila even took us on a short tour of the vrtec! She did all that we had hoped for and more during our meeting. We are so thankful for Sister Cirila (and Metod)!

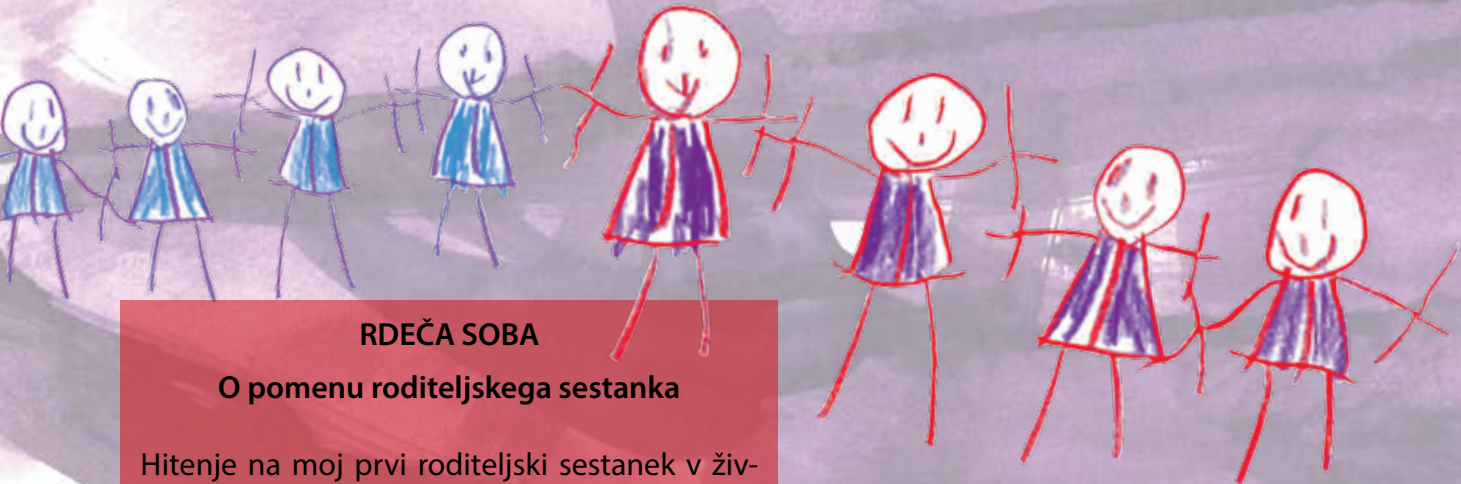
Sharon & Matt Mormance

VIJOLIČNA SOBA

Po roditeljskem sestanku so se mi porajala naslednja vprašanja...

Po 1. roditeljskem sestanku so se mi v zvezi z vsebino roditeljskega sestanka, ki je bila gibanje, porajala vprašanja o tem, kako bi kar najbolje organizirali naše življenje tako, da bi vsi člani družine vsakodnevno posvetili dovolj časa gibanju. Še posebej se mi to zdi problem pozimi oziroma ob deževnem vremenu. Moram reči, da sem po sestanku o tem začela veliko bolj intenzivno razmišljati. Spremenila sem mnenje o deževnem vremenu kot slabem, saj ga otroci sploh ne vidijo tako, sploh če jim je dovoljeno čofotati po lužah. V zadnjem času sem opazila, da se mi otroka zelo rada pridruži, ko zjutraj telovadim jogo, še posebej, če jo še malo začnimo z igrivostjo. Ker imamo vsi zelo radi glasbo, pa se pri nas ob poslušanju velikokrat razvije spontana "žurka", ki nam je vsem v največje veselje. Vsekakor oba z možem spodbujava gibanje tudi v hiši, je pa res, da mora biti varnost na prvem mestu. Iz tega razloga sva predvsem pri skakanju po kavčih vedno znova v precepu.

Tanja Modic

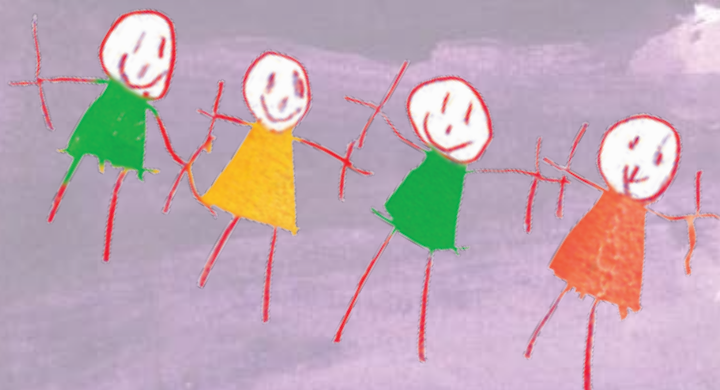

RDEČA SOBA

O pomenu roditeljskega sestanka

Hitenje na moj prvi roditeljski sestanek v življenju me je navdajal z občutkom izredne odgovornosti. Skoraj take, kot je materina skrb, kaj bo otrok naslednje jutro oblekel, kaj bo jedel ... Nekaj fotografij in videoposnetek, ki so nam odstrli delček jasličnega vsakdana, je bilo neprecenljivih. Torej moj otrok tako spokojno spi, čeprav ob sebi nima najljubšega plištastega prijatelja? Občutim olajšanje. V varnih rokah je. Izmenjava mnenj in izkušenj med starši in vzgojiteljicama o hranjenju in pomenu gibanja za otroke je bila pika na i tega prijetnega srečanja. Tovrstni sestanki pripomorejo k medsebojni pomoči in zaupanju pri prizadevanjih v korist slehernega otroka.

Urška Hrast

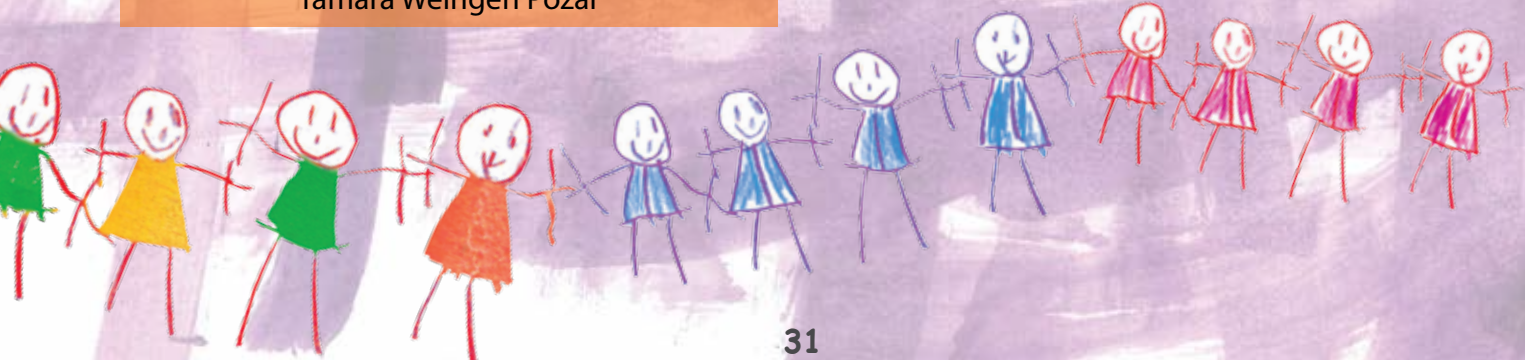
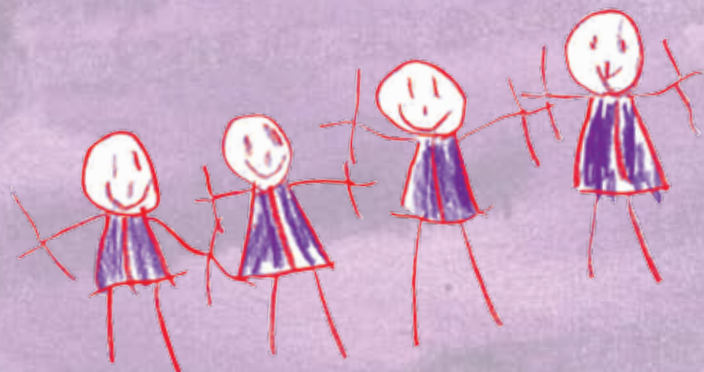

ORANŽNA SOBA

Na kakšen način mi bo vsebina 1. roditeljskega sestanka pomagala pri vzgoji otroka?

Vzgojiteljici Katarina in Ema sta staršem s fotografijami predstavili preživljanje časa v jaslih oranžne sobe. Ugotovila sem, da naši malčki, čeprav komaj uvedeni v jasli, zmorejo že veliko postoriti sami. To spoznanje mi pomaga, da našo Valentino tudi doma spodbujamo k samostojnosti; komaj šestnajstmesečna pri hranjenju ne želi več pomoči, sama želi obuti čevlje, pospraviti copate ter si obrisati nosek. Predvsem pa mi je roditeljski sestanek potrdil, da so naši otroci v odlični oskrbi, kjer z njimi ravnajo skrbno, spoštljivo in ljubeznivo.

Tamara Weingerl Požar

Uvajanje v jasli je bilo za našo družino...

... zelo prijetna izkušnja. Nikola je z zanimanjem zjutraj prihajal na obisk in se z vami zabaval. Po tednu dni se je počutil že zelo sproščeno in zadovoljno. Ste del naše družine in hvala, ker vam lahko zaupamo naše največje bogastvo.

K + U + K + n

... kakor mavrica. Po čudoviti porodniški je bil korak na poti do vrta sprva nekoliko zadržan in negotov. Topel sprejem s. Zorice in ljubeče, varno zavetje vzgojiteljic Tine in Urške sta pripomogla, da je naš nadobudnež Lenart prav hitro vzljubil vrtec. Nama pa je bilo v veliko veselje, da smo lahko postali delček Angelinega vrta. Kot dobrodošla izkušnja se je pokazalo očetovo uvajanje v vrtec, saj otrok že ve, da oče odide in potem spet pride (v nasprotju z materjo, ki je bila v otrokovem najnežnejšem obdobju ves čas z njim). Tako je bilo naše popotovanje

v vrtec res mavrično; od prvih solzic do nasmehov, sonca. In Sonce naj močno sveti na vse nas!

hvaležna družina Klopčič

... nekaj povsem naravnega. Jon je od prvega dne dalje sprva sicer previdno, nato pa vse bolj pogumno zakorakal v oranžno sobo, kakor bi že nekaj časa komaj čakal, da postane dovolj velik in prične obiskovati vrtec. Že celo leto je svojega starejšega bratca Gala vsako jutro spremljal v vrtec in ga popoldne klical pri vratih vijolične sobe. Pogosto je ponosno prisedel k bratcu pri popoldanski malici, čeprav je bilo plezanje na stol za velike fante sprva kar velik podvig. Zdaj pa ravno obratno starejši bratec ponosno pri vratih oranžne sobe pokliče Jona, ki mu navdušeno priteče v objem. Nato ga Gal vpraša: "Kako je bilo v vrtcu?", Jona pa veselo odgovori: "V redu!" in že nadaljujeta s svojimi vragolijami.

Metka Zupančič

... kakor ustavljanje v najljubši slaščičarni. Izrazi prijaznih vzgojiteljic kot tople slaščice. Topel objem urejenega in delovnega okolja za malčke kot vonj sveže pečenih kolačkov. Prijazen red in mir kot sveže pogrnjena miza s šopkom drobnega poljskega cvetja. In dosleden, topel, natančen pogled sestre Zorice kot mamina tolažba ob razbiti skodelici vroče čokolade na tleh: »Vse bo v redu, vsi končki so še celi.«

atek od Eve in Vida

Uvajanje v vrtec je bilo za našo družino kakor... eno samo veliko pričakovanje.

Naša najmlajša pa je novi vrtec sprejela kot nekaj samoumevnega in nas že prvi dan začudeno spraševala, zakaj mora domov že pred kosilom in počitkom. Tako je že prvi dan sprejela Angeli vrtec kot svoj "drugi vrtec", kot mu pravi še danes.

družina Neli Saje

Prvo srečanje šole za starše:

Dr. Stanko Gerjol: Odnosi med sorojenci

Predavatelj nas je tekom dveh ur popeljal skozi številne svetopisemske zgodbe od raja pa vse do Jezusa. Preplet zgodb tistega časa in njihova aplikacija na današnjo vzgojo in odnose je predramila še tako neveščega bralca Svetega pisma. Srečanje smo pričeli z odlomkom o Ezavu in Jakobu (1 Mz 25, 19 – 34), kjer je bil odnos med sorojenci najbolj slikovito opisan. Družina s štirimi člani. Matematika odnosov se zdi zelo enostavna, a lahko so zelo zapleteni. Fanta imata starša, ki se pogosto prepirata. Če prihajamo iz konfliktnih družin, je velika verjetnost, da bomo sami to posrkali. Sta dvojčka, ki se bojujeta že v maternici. Po rojstvu vsak starš izbere svojega otroka. Dejstvo je, da se v tej družini bolj krepiti stik z otrokom kot z zakoncem. S tem ko se krepiti medgeneracijski odnos, se rahlja zakonski odnos. In če se starši sovražijo, se sovražita tudi brata.

Otroci so ogledalo staršev in konflikte posebej radi pokažejo pred obiski. Bolj kot imajo občutek, da sta starša sposobna sama reševati spore, manj bo neprimerne vedenja, sicer bodo iskali prostor, da bi stvari razrešili. Rečeno je bilo tudi, da otrokom veliko več pomeni beseda, ki jo izrečemo zakoncu, kakor tista, ki velja neposredno njim. In če otroka ne dvomita v starša, potem se spoštujeta, cenita in imata rada tudi onadva. V tej družini so bile stvari postavljene na glavo. Jakob, ki je sicer drugorojeni, je na koncu navzlic vsem izročilom z zvijačo prejel očetov blagoslov, da se je rod nadaljeval po njem. Prva nevesta mu je bila po sedmih letih služenja dodeljena s prevaro. Ljubil je lepo Rahelo, dobil pa gršo Leo. Ob uporju je moral vseeno končati teden (tj. prisposoda za življenje) z njo, potem je šele dobil Rahelo, za katero je služil še sedem let. Razlaga, da gre za isto žensko z več obrazi, se zdi nepojmljiva. Toda če pomislimo na poroko, je vzporednica smiselna. Dejansko se obraz neke žene (enako velja za može) lahko »čez noč« spremeni, ko ugotovi, da je postal/a nekemu

last. In ko želimo, da se obraz spremeni, je potrebno najprej brezpogojno sprejeti grdi obraz Lee, da lahko potem ugledamo lepoto Rahele. Šele potem, ko se naučimo sprejemati zahtevna obdobja v zakonskem odnosu, lahko zaznamo lepoto le-tega.

Sad odnosa so otroci, ki mu dajejo svojevrstno lepoto. Prvi otrok, ki ga je rodila Rahela, je bil Jožef. Njega je imel oče še posebej rad, zato mu je napravil dolgo suknjo. Bratje (skupaj je bilo 12 otrok) so ga zaradi privilegiranega položaja sovražili, na samem so mu vzeli suknjo in ga nazadnje prodali v Egipt. Tam je znal razložiti kraljeve sanje in si je s tem pridobil položaj. Zgodba se konča s »krizo«, ko ni nikjer dovolj živeža, v Egiptu pa ravno zaradi pravilne razlage sanj poskrbijo za ta leta. Do Jožefa pridejo tudi bratje, ki so v stiski, ampak ga ne prepoznajo. Po poti nazaj reflektirajo obisk Egipta. Z njimi so posebej trdo ravnali, dobili pa so več hrane kot drugi. Sprašujejo jih po domačih in na koncu se morajo pogajati za najmlajšega Benjamina ... Ob prihodu očeta v Egipt se Jožef razkrije in pobota z vsemi brati.

Konflikti so sestavni del življenja. Če je več otrok, se stvar malo razporedi, lahko se namnoži, ampak na koncu so stvari lažje rešljive. Če sta v konfliktu dva otroka, dlje časa vlečeta napetosti (da spravita starša skupaj). Zdravo rivalstvo med otroki je sicer čisto dobrodošlo, saj pomaga rasti v odnosu. Vsekakor pa bomo za sožitje med njimi največ naredili z lepim zakonskim odnosom.

V vseh naštetih zgodbah svetopisemski človek navkljub vsem nelogičnim dejanjem (umor, prevara, beg) išče Boga, drži stik z njim in na svoji poti ne obupa. Uči nas, da se v vsaki situaciji spleča iskati rešitev, kajti Bog človeka ne zapusti. Tudi zaključek srečanja je bil spodbuda v to smer: molimo drug za drugega, za naše otroke ter skupaj z njimi.

Andreja Lenart

Nabiranje mahu na Možjanci

Že tretje leto zapored so se družine otrok Angeliniga vrtca pridružile vzgojiteljici Tini pri nabiranju mahu na Možjanci pri Preddvoru. Mah je namenjen jaslicam, ki nas bodo v vrtcu spremljale in razveseljevale skozi božični čas.

Letos se je na sončno in toplo soboto, 26. 10. 2013, nabiranja mahu udeležila tudi naša šestčlanska družina. Povabila smo bili zelo veseli, saj radi hodimo na sprehode in občudujemo naravo. Z drugimi družinami se lažje podamo na hrib tudi zato, ker otroci ob družbi svojih sovrstnikov z manj težavami pridejo do cilja, z možem pa se rada 'podruživa' z ostalimi starši.

Že nekaj dni prej sva otrokom povedala, da gremo v soboto nabirat mah za jaslice, ki jih bomo lahko videli v vrtcu. Vsi trije so bili navdušeni, tudi zato, ker bodo v vrtcu jaslice, saj prej v »starem vrtcu« teh ni bilo. Nato je med njimi stekla beseda še o tem, kdo od »treh dobrih mož« jih bo prišel obiskat v vrtec. Pa smo kaj hitro ugotovili, da bo to sv. Miklavž, ki je resnični svetnik in naš priprošnjik v nebesih. Tudi meni je bilo toplo pri srcu ob misli, da sta otroka v Angelinem vrtcu lahko deležna celostne vzgoje, ki smo jo prej vsi tako zelo pogrešali. Sedaj ju ob lepem petju pesmi novorojenemu Jezusu v čast nihče ne bo prekinjal, rekoč: »No, no, sedaj pa dovolj!« Kako lepo je iz otroških ust slišati pesem o Jezusu, Mariji ..., vemo žal le tisti, ki nam je - hvala Bogu - bilo to spoznanje dano ...

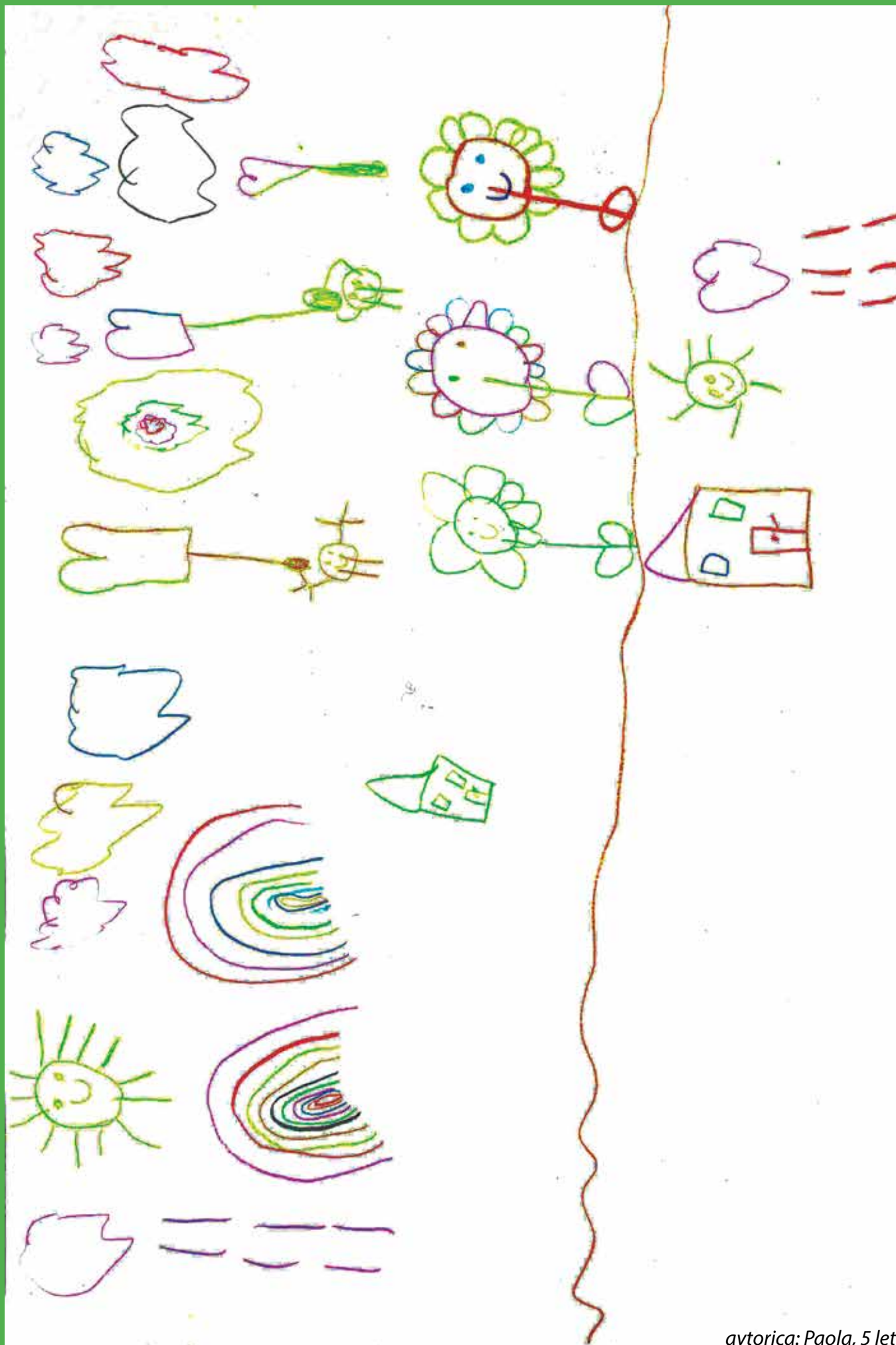
Ko je prišlo tisto sobotno jutro, smo bili hitro vsi na nogah in se s pričakovanji pripravljali na odhod. Otrokom je šlo to jutro vse hitreje od rok. Seveda tudi sendviči niso smeli manjkati v otroških nahrbtnikih, saj ti pridejo vedno za nagrado na vrhu hriba. Na poti smo v avtu najprej zmolili jutranjo molitev in nato sledili opisu poti, ki nam ga je posredovala vzgojiteljica Tina. Med vožnjo smo navdušeno opazovali v soncu žareče vrhove gora in liste obarvane z odtenki jesenskih barv, zapeli smo nekaj pesmic in kaj hitro prišli do vznožja hriba. Veseli smo bili vzgojiteljice Tine, ki je s seboj pripeljala tudi dva nečaka in se razveselili poznanih obrazov obeh drugih družin. Med potjo smo se po cesti počasi vzpenjali v hrib, se sladkali s piškoti, pecivom in palčkami, se pogovarjali in opazila sem, kako je otrokoma všeč, da se pogovarjam z vzgojiteljico iz njenega vrtca. To je bila za nas vse lepa priložnost za vzpostavljanje in utrjevanje dobrih vezi in zaupanja do

vzgojiteljice in vrtca nasploh. Najprej smo se odpravili do vrha hriba, kjer smo se ob poti ustavili pri Marijini kapelici in jo počastili s pesmijo »Ti, ki si na svet prinesla sonce«. Najbolj urni smo se kar po bližnjici podali do cerkvice, vozički pa so ubrali položnejšo pot. Vzgojiteljica Tina je na vrhu hriba pri cerkvi povedala, da prav izza tega hriba vsako leto pridejo parkeljni ... Ob tem so se naši otroci spomnili, da se v tem času morajo še posebno potruditi, saj jih bo kmalu obiskal sv. Miklavž. Po malici smo se odpravili navzdol v gozd, kjer so najhitrejši že nabirali mah in postavili prekrasno kolibo iz vej, v kateri so se tudi igrali. Vzgojiteljica Tina je otrokom razdelila plastične rokavice, ki so bile mlajšim zelo zanimive, saj jo je naš najmlajši še več dni po tem nosil v žepu, in jim pokazala, kako se s skale trga mah. Starejši so hitro osvojili to spretnost in škatle so bile kaj hitro napolnjene z mahom. Otroci so bili pohvaljeni in čas je bil, da smo se napotili na parkirišče, se poslovili in se odpeljali na svoje domove.

Zvečer so se otroci zadovoljni in prijetno utrujeni ulegli v postelje in se dobremu Bogu zahvalili za lepo preživeto soboto, za toplo sonce, ki nas je na ta jesenski dan grelo, za lepo druženje, preko katerega smo se bolje spoznali, za majhne pozornosti in druga doživetja, ki so nas navzoče povežala in obogatila za izkušnjo več. Hvaležni smo, da smo lahko združili prijetno s koristnim, da smo lahko prispevali za skupno dobro celega vrtca, saj je tako naše zadovoljstvo bilo še popolnejše. Nabiranje mahu je bila letos za našo družino prva adventna akcija za pripravo na božični čas; katere bodo še sledile, bomo pa še videli. Upam, da jih bo čim več.

Milena Osredkar

avtorica: Paola, 5 let

Molitev

**Gospod, ti me neizmerno ljubiš.
Ti si moj Oče, moj skrbnik in varuh.
Preko Tvoje Ljubezni se učim, kako
pomembno je, da nas
nekdo vodi in spremlja.
Prosim, vodi me po Tvoji poti.
Pomagaj mi, da bi imel oči
in ušesa odprta za Tvojo ljubezen.
Pomagaj mi, da bi živel Resnico.
Odpri mi srce za Duha, da me bo Tvoja
beseda prepojila in vodila k Tebi.
Le tako bom lahko otroke,
ki si mi jih zaupal, varno
vodil po poti, ki si jim jo načrtoval.
Pomagaj mi, da bi v
tej luči otroci, ki jih vzgajam, našli v meni
trdno oporo za rast v plemenitosti,
resnici in ljubezni.**

Eva Strajnar

s. Metki od starih vrtčevskih otrok in njihovih staršev

po melodiji: V nebesih dom pripravljen je za nas

Ref.

Na nebu nova luč nam zdaj gori.
Luč zvestobe, božje čistosti.
Zbrani ob tebi čutimo, da si
pripročnjica naša v večnosti.

solo

Življenje, ki do konca se da
na voljo Njemu – stvarniku vsega,
rodi na zemlji mnogo sadov,
rodi življenje, moč novih rodov.

Ref.

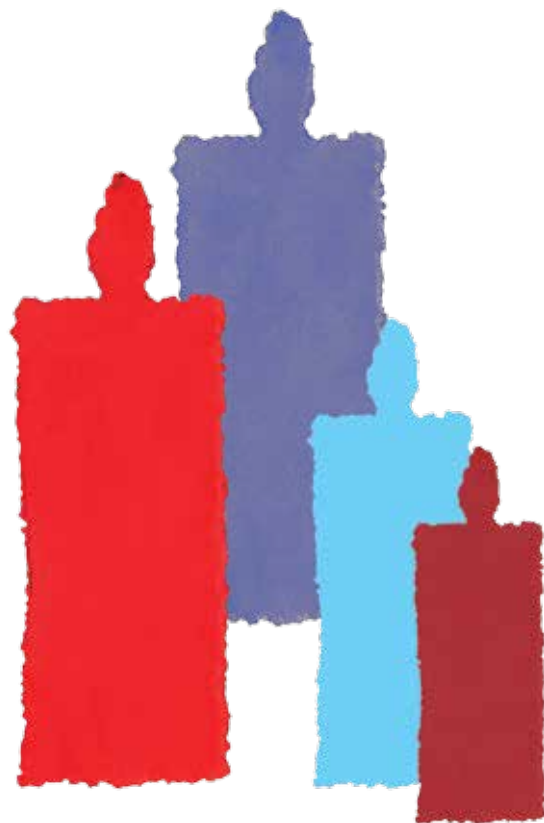
Ta stik s teboj v letih nežnosti
kot pečat za vedno v nas živi.
Čista ljubezen, ki se vsa razda,
kot dotik bila si božjega.

solo

Objem, ki nikdar se ne konča.
Gre preko smrti, preko vseh meja.
Kar smo gradili, ostaja, živi
kot vez v Bogu, vez v večnosti.

Ref.

Na nebu nova luč nam zdaj gori.
Luč zvestobe, božje čistosti.
Zbrani ob tebi čutimo, da si
pripročnjica naša v večnosti. 2x

Im luč sveti
v temi
jn 1.5

napisala: Nika, 5 let

tiha opazovanja

Človek vsak dan tiho opazuje marsikaj: promet skozi avtomobilsko okno, menjavanje letnih časov, izložbe v trgovinah in konec koncev tudi druge ljudi. Vendar smo zaposleni v vrtcu (in starši) obdarjeni še z enim posebnim »področjem« opazovanja, in sicer opazovanjem malih ljudi pri njihovem delovanju in razvoju.

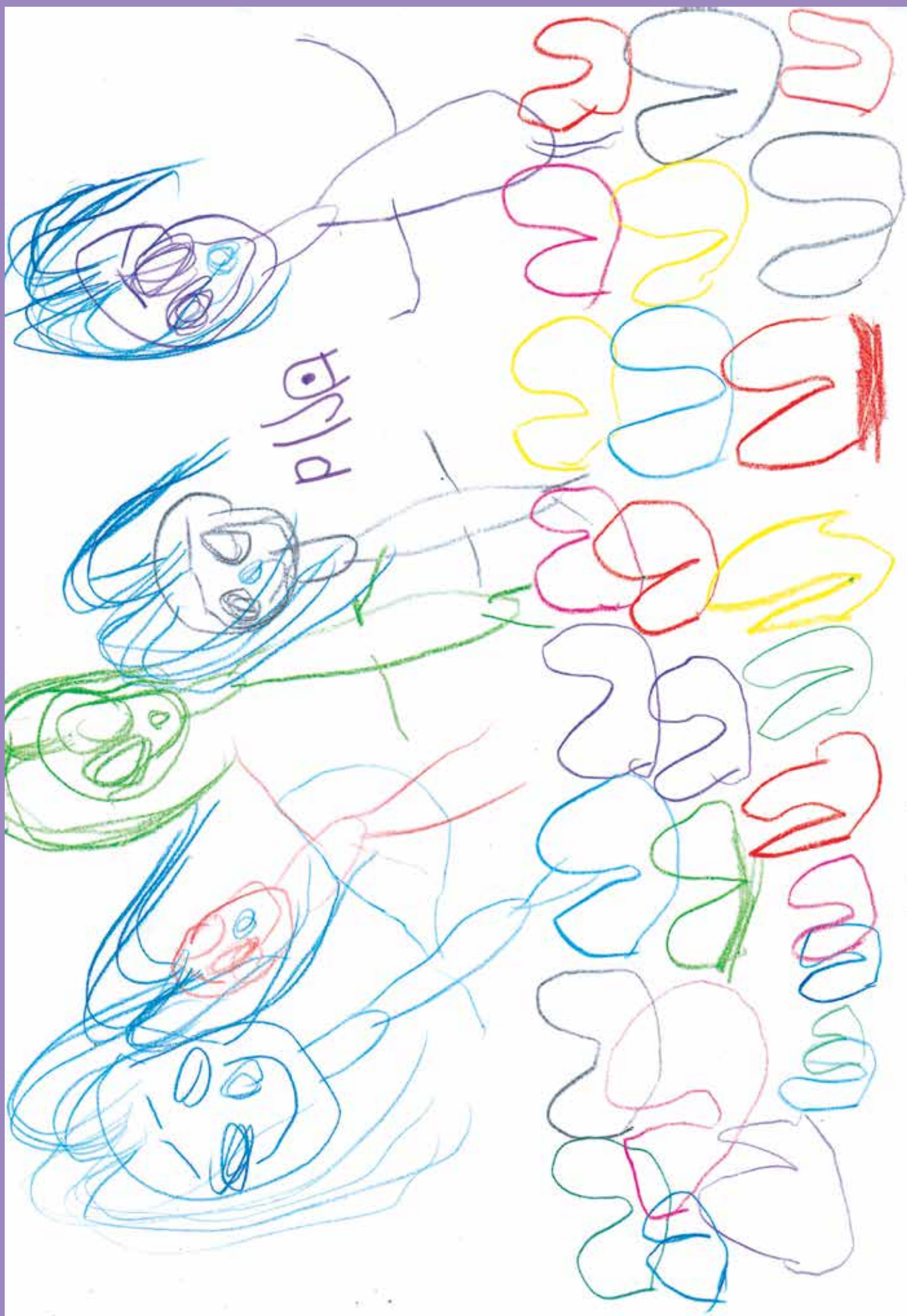
Ne mine dan, da ne bi bila presenečena ali navdušena nad kakšno otrokovo izjavo, dejanjem, ki odraža samostojnost, izvirnost v misli in enkratnost v osebnosti. Pa naj bodo to prvi oblikovani zvoki, ki se bodo kasneje razvili v govor, prvi koraki ali navdušenje nad neko novo odkrito oziroma pridobljeno spretnostjo (na primer odpiranje posode, kar je zadnjič malčku v jaslih privabilo nasmeš na usta in posledično tudi meni); in seveda tudi veselje ob poznavanju in učenju tujega jezika. Začetki komuniciranja z otroki v Angelinem vrtcu so bili bolj klavrni, večinoma enostranski, vendar so se s pomočjo pantomime in neumornega ponavljanja (»Wash your hands. No, don't do that. Eat your snack.«) ter tudi s presenetljivo otroško

sposobnostjo, da lahko dojamejo sporočilo govorjenega kljub nerazumljivim, tujim besedam, počasi razvili. Zadržanosti otrok ob spoznavanju nove osebe ni več in moje tiho opazovanje se umika pogovoru in pomoči pri vsakršnih težavah.

Ko tako tiho opazujem male ljudi, kako pred mojimi očmi vsak dan rastejo, sem vesela, da sem lahko z njimi. Hvaležna sem, da me spustijo k sebi, v svoje dožemanje tega kompliciranega sveta, zaradi katerega mnogokrat pozabimo, da je sreča neoprijemljiva in predvsem neizmerljiva, da je dan lahko lepši zaradi tega, ker ti nekdo reče: »A veš, Pavlina, da hodi moja sestra že v prvi razred?« in tako veš, da zanj nisi le tujka, ki ga grdo pogleda, če stori kaj narobe.

Želim in upam, da jih neizogibni ovinki in ovire na življenjski poti ne oropajo te preprostosti in veselja, da iz malih ljudi zrastejo v velike ter obenem še nas, ki smo vsak dan v njihovi družbi, opominjajo, da se čudeži življenja nikoli ne nehajo dogajati.

Pavlina Škrlič

avtorica: Pija P., 4 leta

dnevnik dogodkov

MAJ - DECEMBER 2013

JUNIJ

Popoldan z babicami in dedki

Piknik

JULIJ - AVGUST 2013

Posebej so nas zaznamovala slovesa, uvajanja, prenova igrišča, pleskanje in generalno čiščenje. Tri naše vzgojiteljice so prejele diplomo za obdobje 3-6. Sobota pred odprtjem vrtca je delovna.

Prenova igrišča

Generalno čiščenje

Podelitev diplom

Novemu šolskemu letu naproti

Novi obrazi zaposlenih med nami: Pavlina Škrlj, angleško govoreča pomočnica in s. Andreja Perc, gospodinja.

Novi obrazi med nami

Blagoslov igrišča

Se še uvajamo, praznujemo, udomačujemo telovadnico, hodimo na sprehode, zasajamo novi vrt, se zbiramo ob rožnem vencu. Vzgojiteljski zbor se izobražuje v prvi pomoči.

Prvi trenutki na igrišču (desno)

Uvajanje

Sprehod

Udomačujemo telovadnico

Praznujemo

Izobraževanje prve pomoči

Naš novi vrt

Rožni venec

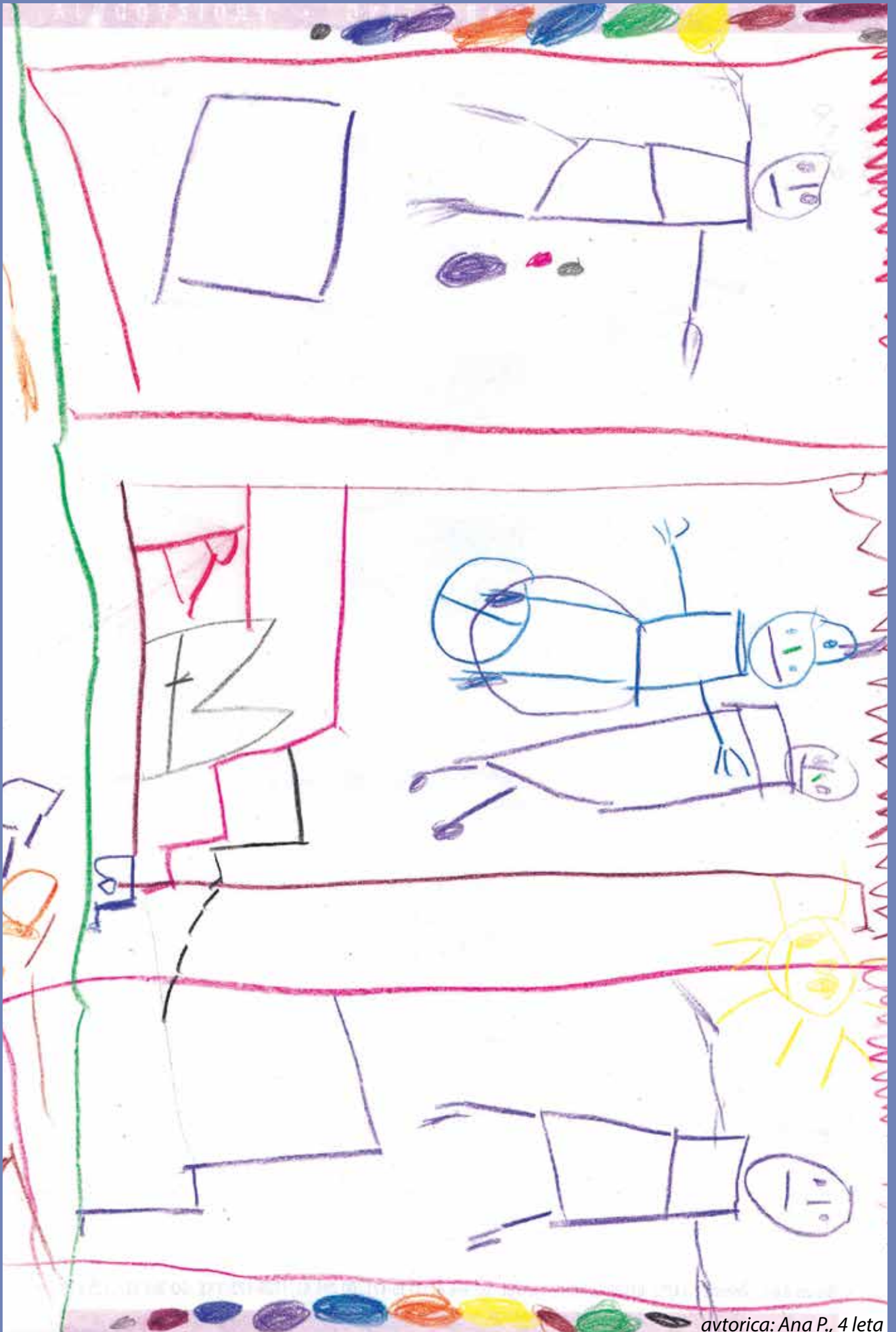

NOVEMBER - DECEMBER 2013

Obisk sv. Miklavža

avtorica: Ana P., 4 leta

hop hop!

Gibalni razvoj otroka

Gibalni razvoj je najbolj izrazita oblika in funkcija psihofizičnega razvoja, ki se prične že v predporodni dobi in se stalno izpopolnjuje. Še posebno je razvit v prvih treh letih življenja. Že v prvih dveh letih doseže otrok take gibalne zmožnosti, ki jih ni sposoben nobeno drugo bitje in se kažejo v pokončni hoji. Od povsem nemočnega novorojenca, ki se sam ne more premakniti z mesta in ki ne more prijeti z roko najpreprostejšega predmeta, otrok doseže stopnjo, ko lahko sam s svojo voljo obvladuje razdalje v prostoru in po svoji volji ravna s predmeti (Horvat in Magajna 1987).

Psihologi so veliko proučevali vlogo učenja in različnih vaj (McGraw, Dennis, Denisova). V teh raziskavah so opazovali motorični razvoj otrok, ki so odraščali v različnih razmerah. Znano je, da pri nekaterih ljudeh povijajo otroka zelo tesno, tako da ne more do enega leta premakniti niti rok niti nog. Kljub temu so ti otroci kmalu potem, ko so dobili možnost za gibanje, normalno shodili in tudi v ročnih spretnostih niso zaostajali za otroki iz drugih kultur, ki so imeli od rojstva naprej proste roke in noge. Iz teh rezultatov so avtorji sklepali, da je na razvoj osnovnih motoričnih funkcij odločilen vpliv dejavnikov zorenja. Seveda pa mora priti ob pravem času tudi do ustreznih izkušenj (Goričnik 1999).

Razvoj pri otroku gre v dveh smereh (Videmšek in Jovan 2002):

- cefalokavdalna smer pomeni razvoj oziroma kontrolo mišic, ki se začne pri glavi, nadaljuje v vrat, trup in noge. Gre za razvoj od zgoraj navzdol;
- proksimodistalna smer pomeni razvoj oziroma kontrolo mišic, ki se začne pri hrbtenici, nadaljuje pri trupu, sledijo ramena in na koncu okončine (noge in roke) ter zapestje in mišice prstov. Gre za razvoj telesa, ki poteka od sredine navzven.

POMEN GIBANJA ZA OTROKOV RAZVOJ

Gibanje (šport) je primarna potreba otroka. Je eno najpomembnejših področij v otrokovem razvoju. Če otrok to potrebo, poleg ostalih, uspešno zadovoljuje, je vesel in zadovoljen ter se razvija v celovito osebnost. Strokovnjaki so tudi ugotovili, da vsega, kar otrok zamudi v zgodnjem otroštvu, kasneje ne more več v celoti nadoknaditi (Videmšek, Strah in Stančević 2001).

NARAVNE OBLIKE GIBANJA - PLAZENJE IN LAZENJE

Otrok

- osvaja premikanje po prostoru
- razvija prostorsko orientacijo
- razvija spretnost plazenja
- razvija koordinacijo rok in nog
- razvija gibljivost
- krepi mišice hrbta, rok in nog
- lazi
- se plazi
- s plazenjem premaguje ovire
- se pravilno odziva na besedi pod in čez

Navodilo

Pomembno je, da so tla, kjer se bo izvajala ta dejavnost, čista in predvsem gladka. Otrok naj bo primerno oblečen (pajac) z golimi rokami in nogami. Prostor naj bo velik, s čim manj opreme.

To je prva otrokova gibalna dejavnost, ki jo otrok uporablja za premikanje po prostoru in za dodatno širjenje obzorja. Plazenje in lazenje zaposli vse mišice in vse organe, ga vsestransko krepi in zelo dobro vpliva na pravičen razvoj hrbtenice. To gibanje je utrujajoče, zato ga je potrebno izvajati z vmesnimi odmori.

Lazenje se razvije iz plazenja in je prehodna oblika višjega in učinkovitejšega gibanja, kot sta opora

na vseh štirih (opora na rokah in nogah) in opora klečno. Ni pa nujno, da otrok preide ravno ta vrstni red, ampak stremimo za tem, da vzpodbujamo tisto obliko gibanja, ki je otroku bližja in za katero je sposoben.

Čim več bo otrok preživel na tleh, tem večja je možnost, da se bo začel plaziti v določenem položaju. Za vadbo mu pripravimo enostavne poligone.

VAJE

1. Otrok leži na hrbtu, se plazi skozi tunel, ki ga naredi odrasla oseba tako, da se dva v položaju kleka (počepa, seda) primeta za roke ali da drugi odrasli drži palico vodoravno nad tlemi v višini, ki je za otroka primerna, da se splazi pod njo. Tla pod oviro, pod katero se otrok plazi leže na hrbtu, naj bodo ravna, da nepride do odragnin na hrbtu.

2. Otrok leži na trebuhu, pred glavo ima medicinko ali kakšen drug malo večji predmet, ki ga med plazenjem potiska z glavo naprej.

3. Otroka postavimo v klečeč položaj za plazenje po vseh štirih. Odrasli se postavi za njim in ga rahlo ziblje levo in desno in s tem vadi prenos teže z enega kolena na drugo. Iz tega položaja naj otrok začne gibanje po vseh štirih. Če tega gibanja še ne zmore, naj mu odrasli koleno, ki ne nosi teže, potiska naprej.

4. Otrok in odrasli sta v štirinožnem položaju in se gibljeta po prostoru v različnih smereh; vodi odrasli.

5. Otrok hodi v štirinožnem položaju s poudarjenim dvigovanjem ene in druge roke ter za drževanjem roke v zraku (opora je na dveh nogah in eni roki); s tem utrjuje ravnotežje in vadi gib za klečanje na eni nogi, ki je prehodna faza za stoji.

6. Ko otrok že dobro obvlada ravnotežje v štirinožnem klečečem položaju, lahko vadbo popestrimo z dodatnimi nalogami, ki jih izberemo glede na otrokove sposobnosti: splezati pod in čez predmete (čez noge, blazine, igrače; pod palico, kloppo, vrvjo, mizo, rjuho; skozi tunel, obroč, vrečo).

7. Otrok leži na trebuhu, odrasli položi priljubljen

predmet v določeni razdalji pred njega in ga povabi, naj se priplazi do predmeta. Če otrok ni sposoben naloge opraviti samostojno, mu lahko pomaga tako, da se otrok opira s skrčenimi nogami ob zid. Pri večini to vzpodbudi refleksno iztegnitev nog in s tem zdrsn naprej. Pomoč je lahko tudi na ta način, da otroku nudi oporo odrasla oseba.

8. Otrok leži na trebuhu, odrasli sedi v primerni razdalji pred njim in ga z iztegnjenimi rokami vabi k sebi. Ko se mu otrok približa, ga pohvali, poboža ali kako drugače nagradi in se zopet odmakne za določeno razdaljo, dokler ne preplazi cele dolžine. V kolikor otrok še ni sposoben samostojnega plazenja, mu odrasli pomaga spredaj s pritegovanjem za obe roki ali za eno roko (najprej potegne za eno roko, nato za drugo - to je tudi vaja za koordinirano plazenje) ali od zadaj, kakor je opisano v predhodni vaji.

9. Otrokom, ki imajo lazenje osvojeno, vadbo popestrimo z dodatnimi nalogami:

- posnemamo lazenje polža, gosenice, črva, kače,
- lazenje skozi tunel (obroč, okvir telovadne skrinje, kartonsko škatlo brez dna, predor, ki ga naredimo iz nizkih telovadnih klopi in blazin, med nogami v razkoračeni stoji),
- lazenje med ovirami (slalom),
- lazenje čez ovire (blazine, step-klopce, polvalji, valji, iztegnjene noge).

10. Otrok leži na hrbtu, odrasli ga vzpodbuja, da se pomika nazaj tako, da se odriva od podlage z rokami in skrčenimi nogami. Če otrok potrebuje pomoč, z eno roko nudi oporo skrčenim nogam, z drugo pa rahlo potiska koleno navzdol, da otrok rahlo zdrsi nazaj.

Tina Erzar

Viri

- Horvat, Ludvik, in Lidija Magajna. 1987. *Razvojna psihologija: [gradivo za učence]*. Ljubljana: Državna založba Slovenije.
- Goričnik, Anja. 1999. *Primerjava motoričnih sposobnosti s socialnim položajem*. Diplomsko delo. Ljubljana: Univerza v Ljubljani, Pedagoška fakulteta, Oddelek za predšolsko vzgojo.
- Videmšek, Mateja, Jovan, Nina. 2002. *Čarobni svet igral in športnih pripomočkov: predšolska športna vzgoja*. Ljubljana: Fakulteta za šport, Inštitut za šport.
- Videmšek, Mateja, Nataša Strah in Barbara Stančevič. 2001. *Igrajmo se skupaj: program športnih dejavnosti za otroke in starše*. Ljubljana: Fakulteta za šport, Inštitut za šport.

vprašanja staršev

Nedeljsko bogoslužje

Da, pogosto se starši znajdejo v zadregi, ko njihov otrok ne zdrži tiho, mirno in nemoteče polno uro, kolikor običajno traja obhajanje nedeljskega bogoslužja. Dejstvo je, da večinoma ta niso po meri majhnih otrok. Kljub temu je prav, da sveta maša ostane družinski dogodek, ki se ga udeležujejo vsi (oče, mama, otroci) in ga tako tudi praznujejo. Pri vztrajanju k temu so opogumljajoče Jezusove besede: »Pustite otroke in ne branite jim priti k meni, kajti takšnih je nebeško kraljestvo« (Mt 19,13–15). Blagodejni so tudi pred kratkim posneti prizori, ko sveti oče Francišek med maševanjem poboža majhnega dečka, ki se mu je približal, in mu celo dovoli, da zasede papeški prestol.

Poglejmo, kaj vse lahko storimo za otrokovo nemotečo prisotnost pri maši. Njegova mirnost je odvisna od priprave: Ker se družina odpravlja na svet kraj, lahko to dodatno ponazorimo s posebnimi »za k mašnima« oblačili. Pred mašo naj otroci ne zaužijejo nič sladkega, pa vendar naj pridejo tja siti in odžejani. Obiščejo naj stranišče. Najbolje je, če se družina k maši odpravi peš in dovolj zgodaj. Skupaj z otroki se ponovi, kako bo bogoslužje potekalo in kakšna so pravila obnašanja v cerkvi. To dvoje jim po v pomoč pri sledenju dogajanja in zavedanju, da smo pri maši tiho. Pomaga tudi, da se družina usede čim bližje oltarju, da otroci lahko vidijo in spremljajo dogajanje okrog oltarja in ga povezujejo s tem, kar so spoznali in doživeli v atriju. Sledi umirjanje staršev – tudi od tega je odvisna mirnost otrok. Če jim oni s svojim zgledom, s svojo zbranostjo, spoštljivostjo in mirom

sporočajo, da prisostvujejo nečemu pomembnemu, presežnemu, bodo otroci to čutili in si po svojih močeh prizadevali, da bi tudi sami dosegli tako držo.

Tudi če je otrok dolgočasen in nemiren, se ni potrebno posluževati žemljic, bombonov in igrač. Bolje je otroka zaposliti s tem, kar sodi v cerkev: z otroškim svetim pismom v slikah, novim Magnifikatom in rožnim vencem ali pa njegovo pozornost diskretno usmeriti v geste duhovnika, v freske, stropne poslikave, lestence, goreče sveče, kipe svetnikov, slike križevega pota, cingljanje zvončkov ipd. Kadar nastopijo sveti trenutki tišine, pa je dobro otroku šepniti, da je na vrsti igra tišine. To igro otroci v vrtcu vsakodnevno vadijo. Skoznjjo se učijo popolnoma se umiriti in obvladati svoje telo ter za minuto ali dve prisluhniti govoric tišine.

Če pa pridejo trenutki, ko otrok res ne zmore nemotečega prisostvovanja, se ga mirno pospremi ven, da se umiri. Pred cerkvijo ga bo morda umiril objem staršev, pogovor, dogovor. Vsekakor se tam z njim ne bomo igrali, temveč se, ko se bo umiril, vrnil v cerkev – srečanja s tako pomembno osebo, kot je Jezus, ne gre zamuditi ...

K potrpežljivosti vabi (za)upanje, da bosta kmalu obrodila sadove vztrajanje družine pri udeležbi svetih maš in otrokovo obiskovanje atrija. Takrat bo lahko cela družina v polnosti doživljala bogoslužni obred in zakrament svete evharistije.

Neža Le Roux

delo naših rok

Ja, ta rubrika je nastala spontano na našem oktobrskem srečanju uredniškega odbora glasila. Pred kratkim se je zgodila rubrika »Hop, hop«, pa simpatičen prispevek o izdelovanju plastelina iz prejšnje številke ... in tako smo prišli do ideje, da bi v Hiši otrok pričeli objavljati tudi recepte peciva, ki ga naši otroci pečejo v vrtcu, pa recepte piškotov, ki jih otroci nosijo na vrtčevska praznovanja rojstnih dnevor ... Pa da bi bila to tudi rubrika o zabavnih, koristnih in poučnih delih, ki jih otroci in starši skupaj počnemo doma.

»Naj ima rubrika naslov Delo naših rok!« je sestri Zorici spontano ušlo. V trenutku dogovorjeno! Jaz sem se hitro prijavila, da bi prva predstavila, kaj pri nas doma zelo pogosto počnemo z Milo in Brinom, ko so na obisku njuni prijatelji. Rišemo, kako delujejo stvari. Garažne hiše, avtodome, avtopralnice, velike trgovine, Terme Čatež, mlekomat, hotelske kuhinje, vojaški bunker, prerez hiše (kjer se ukvarjamo predvsem s kanalizacijo in vodovodom), rišemo, kako delujejo sesalec, bazen, 'šprinkler' sistem ... Mila ima obdobje trgovin, Brina trenutno najbolj zanima prerez WC-školjke. Na začetku sem risala in razlagala samo jaz, sedaj z mano suvereno rišeta tudi otroka. Rišemo s flomastri in suhimi barvicami na list velikosti A3 ali A2. Vedno rišemo dvodimenzionalno, tloris ali prerez. Zelo enostavno. Naše skupno ustvarjanje ponavadi traja pol ure ali več intenzivne koncentracije (obratnosorazmerno s številom sodelujočih umetnikov), kakšno risbo pa lahko rišemo tudi dva ali več dni.

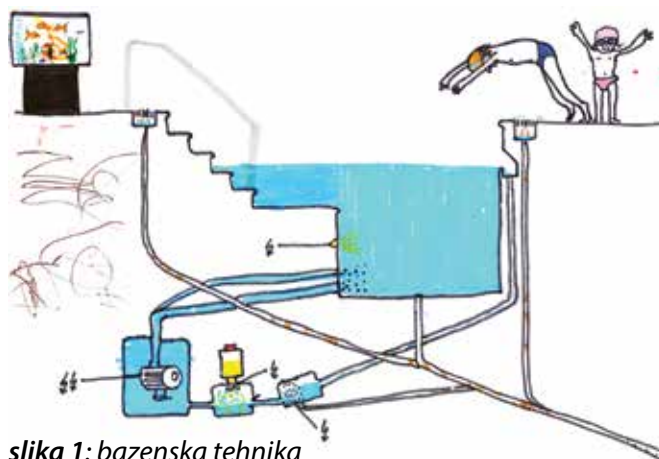
Primer:

Nakupovalni center

Jaz začnem risati s črnim flomastrom tloris trgovine z vrtečimi vhodnimi vrati, Brin hitro doriše varnostne kamere na vogalih trgovine, nadaljuje s parkiriščem. Nariše tudi parkirni prostor za invalida. Skupaj z Milo parkirišče »zaparkirata« s pisanimi avtomobili. Potem se lotimo skladišča trgovine. Jaz narišem stene, vrata, hladilnice, prostor za smeti. Brin nadaljuje z risanjem tovornjaka,

ki je ravno dostavil veliko pošiljko gospodinjskih aparatov. Kartonaste pakete nariše v skladišče. Mila s solatami in korenjem »popika« hladilnico za zelenjavo in sadje. In tako nadaljujemo preko prodajnih polic vse do blagajn. Nakupovalni center mora obvezno imeti tudi cvetličarno, slaščičarno, igralnico, trgovino z oblačili in sanitarije (ženske, moške, za invalide, previjalnico).

Pri delu smo zelo zbrani, se dogovarjamo, kdo bo kaj narisal in predvsem se pogovarjamo, kako zadeve delujejo. Pogovarjamo se in potem narišemo, npr. od kod priteče voda v pipo in kam potuje naše lulanje, ko na stranišču potegnemo vodo. Nekatero motive rišemo tudi po večkrat, takrat otroka zelo pazita, da narišemo »natanko tako kot prejšnjikrat«. Največkrat smo narisali trgovino, bunker, bazensko tehniko, garažno hišo v hribu (kjer moramo s 'šprinkler' sistemom vedno gasiti strašen požar).

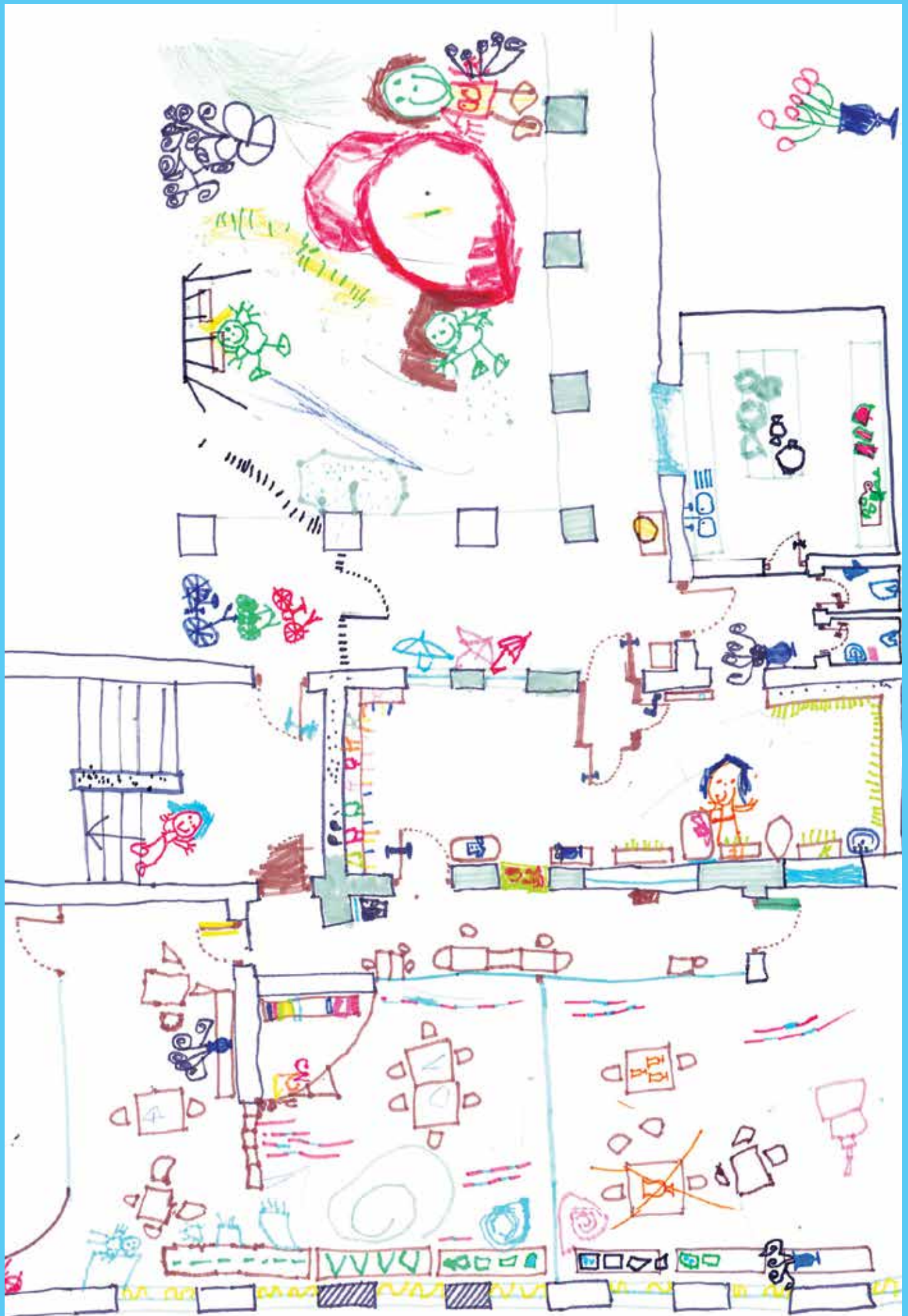

slika 1: bazenska tehnika

Naše risanje je naš skupni izdelek, zato otroka risbice zelo čuvata in jih zelo rada razlagata obiskom. Posebej za Hišo otrok smo z Milo in Brinom po spominu narisali pritličje Angelinega vrtca.

Kako se pa vi doma zabavate?

Tinka Beltram Prekovič,
Milina in Brinova mama

slika 2: tloris vrta, avtorja: Brin, 7 let, in Mila, 3,5 let

iz otroških ust

Na sprehodu v rdeči sobi **Neža pravi:** »Joj, jaz bi pa šla v živalski vrt!«

Jan: »Neža, a ti bi šla v živalski vrt? No, pol te bom pa jaz peljal.«

Miha: »Všeč mi je, če peremo perilo, je potem vse čisto.«

Tereza komentira vsakodnevni prihod vzgojitelja ob 8.45: »Zakaj pa Metod vsak dan zamuja v vrtec?«

Brina ponavlja med kosilom: »Še juho, pa bo pecivo.« Čez nekaj časa zavzdihne: »Kdaj bo že konec te juhe?«

Brina poje »Malo, malo še.« Nato presedla na drugo pesem »Ti, ti, ti si moja rožica.« Ko vzgojiteljica nadaljuje s petjem te pesmi, jo Brina resno opomni, da tega ne sme peti, ker to pojejo Modrijani.

Tina vpraša Tadeja, če se je imel lepo na popoldnevu z mamami. Odgovori, da ja. Nato vpraša še Brino: »Ti je bilo všeč?«

Brina odgovori: »Zabavala sem se ... (tišina in nato še) ... z mami.«

Za popoldansko malico je bombeta. Triletni **Tristan opazuje in nato reče:** »Jaz bi kobaso.«

Študentka Tina z Lukom iz zelene sobe opazuje žuželke na travniških rastlinah ter ga hkrati opozori:

»Luka, ali vidiš, koliko pikapolic ima Sara (iz zelene sobe) na obleki?«

Luka na to odgovori: »Najbrž kar gnezdijo na njej.«

Ko pa pride Sara mimo, **Luka** skomigne z rameni in **pravi:** »Ah, najbrž so samo narisane.«

Brina vpraša Jana: »Kakšne čevlje imaš to?«

Jan odgovori: »Takšne za fantke.«

Brina: »A bom jaz tudi imela take?«

Jan: »Ja, ko boš fantek, boš pa imela take.«

Tijan vpraša Petra: »Kaj je to opera?«

Peter: »To je ena taka služba.«

Za kosilo so buhtlji. **Peter komentira:** »Za kosilo so pa Trbuhteljni.«

Maks govori nekoliko bolj na glas. Nik pokliče vzgojiteljici in reče: »Maks se dere, meni pa gre v glavi kar na živce.«

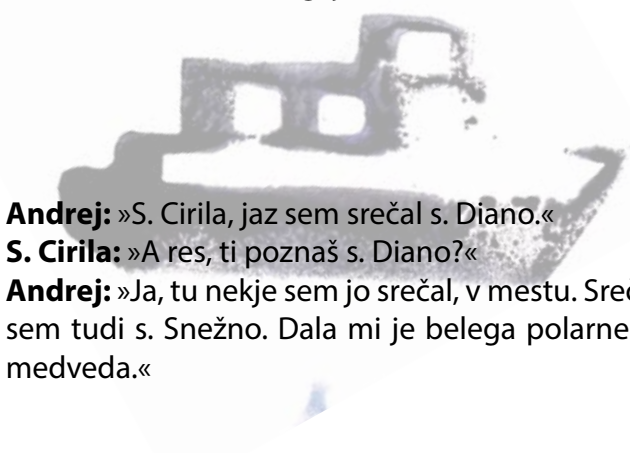
Neža še ni pospravila prejšnjega dela (barvic), ko si je na isto mizo že prinesla novo delo.

Tina gre mimo in jo **vpraša**: »Kako to, da še nisi pospravila, Neža?«

Neža: »Če pa me niso ubogali.«

Tina želi narediti namesto nje (pokriti pokrov škatle, v kateri so barvice).

Neža: »No, ker ne ubogajo.«

Andrej: »S. Cirila, jaz sem srečal s. Diano.«

S. Cirila: »A res, ti poznaš s. Diano?«

Andrej: »Ja, tu nekje sem jo srečal, v mestu. Srečal sem tudi s. Snežno. Dala mi je belega polarnega medveda.«

Liza: »Koliko je 9 krat 7?«

Juta: »Ne vem, jaz se bolj spoznam na pluse.«

Nika: »Moj oči pa ima velik trebuh, ker zelo rad je.«

Marko: »Moj oči ima tudi velik trebuh. Do stropa.«

Juta: »A veš, moja babica je še iz tistih časov, ko so nosili krila.«

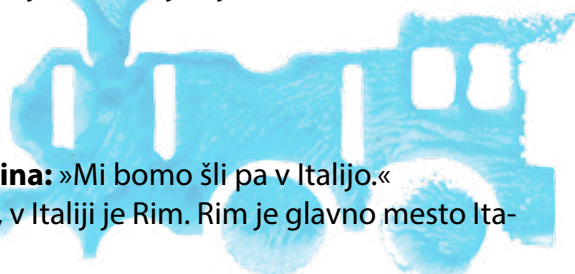

Peter: »A veš, da se je očiju nekaj pokvarilo?«

S. Cirila: »V avtu se mu je pokvarilo?«

Peter: »Ne, v audiju.«

Tijan z vedrom vode po pranju perila: »Ej, jaz imam tukaj tako zeleno vodo, kakor Ljubljana, v vedru, kakor je zelena Ljubljana.«

Ana Katarina: »Mi bomo šli pa v Italijo.«

Mira: »Veš, v Italiji je Rim. Rim je glavno mesto Italije.«

Metod: »V Italiji je še ena druga država. Ali veš katera?«

Ana Katarina razmišlja, Mira ji želi pomagati in pravi: »Tam, kjer je papež.«

Neža: »Argentina.«

Tadej dodaj: »Na trgu sv. Petra se je prikazal.«

Tinka: »A veš, da sem najlepše in najlažje napisala ime Tinkara. Pa veš zakaj?«

Mira: »Zakaj?«

Tinka: »Najprej sem napisala Tinka, potem pa sem dodala še r in a.«

Samo: »Še dobro, da je Bog ustvaril te oblize, a ne? Ker če jih ne bi, bi nas zelo bolelo!«

Luka: »Zakaj pa gre on v zeleno sobo?«

Maks: »Ker ima zeleno majico!«

Jan drugi dan v vrtcu, ko je prišel iz jasli.

S. Cirila: »Jan, kdo te je danes pripeljal v vrtec?«

Jan: »Mami. Kdo je pa tebe pripeljal v vrtec?«

Nika šiva črko n.

Vzgojiteljica jo vpraša:

»Kaj je to?«

Nika reče: »N.«

Vzgojiteljica nadgradi:

»Nnogavica, nnnos, nnnosorog.«

Klarisa pa pravi: »Moja mami je tudi na n ... Nina.«

Vzgojiteljica vpraša: »Kaj pa Benjamin?«

Klarisa: »Na dva n.«

Marko Š.: »Mi imamo tudi eno padalo.« (v vrtcu)

Mami: »Kaj pa z njim delate?«

Marko: »Kr neki se špilamo.« (= igramo)

Mami: »Kaj pa se špilate?«

Marko: »Nič. Ne morem povedat. Možgani nič ne delajo.«

Študentka: »Tadej, ali imaš ti kakšnega brata ali sestro?«

Tadej S.: »Imam sestro Cirilo.«

»Eno čistilno delo si moraš izbrati, da bo mamica vesela, ko bo prišla na večer s tabo!« daje navodila Hana mlajšim otrokom.

Peter (v garderobi): »Meni mami skoz teži, da moram nosit tole jakno, skoz mi teži.«

Jaka: »Meni pa nič ne teži, meni pa pomaga.«

Martina: »Kristina, kdo te pride danes iskat, mami ali oči?«

Kristina: »Oči! Mami ima picienta.«

Jana vpraša: »Kje je Janja?« (op.: vzgojiteljica)

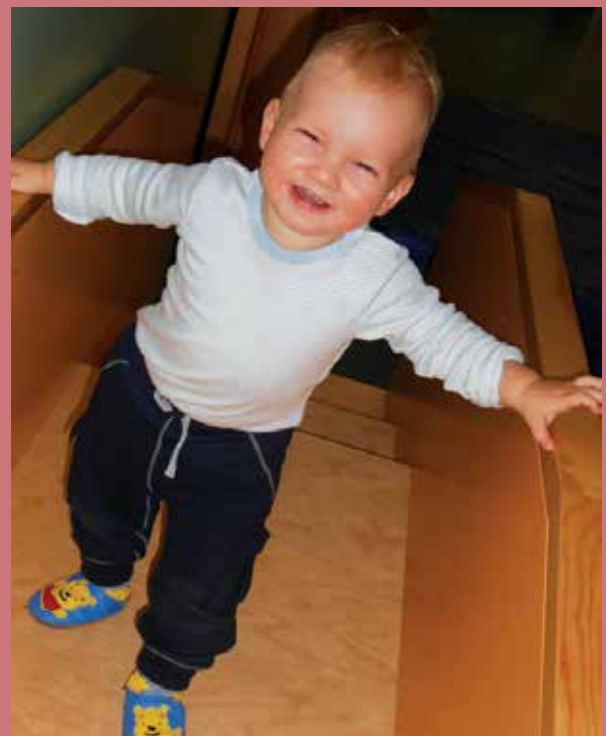
Tina: »Zbolela je.«

Jana: »Ali je potem pri babici?«

Tadej (3 leta) pripoveduje: »Jaz sem zadnjič videl v nebesa, ker imam mlade oči. Sem videl s. Metko.«

Tina O.: »Brina, kaj boš ti, ko boš velika?«

Brina: »Pikapolonica!«

Vrtnar na igrišču vrtca obrezuje živo mejo. Sliši, da se pogovarjata dva fanta iz vrtca.
Prvi: »Poglej, vse liste bo porezal.«
Drugi: »Potem bo pa prepah in se bomo prehladili.«

Andraž v garderobi prosi za pomoč pri oblačenju.

Andraž: »Martina, a mi pomagaš?«

Martina: »Poskusi sam, saj sem se jaz tudi sama oblekla. Poglej.«

Andraž: »Ti se znaš, jaz pa ne, ha ha ha!«

Otroci iz vijolične sobe se popoldne razvrščajo za rumeno in zeleno sobo.

Vzgojiteljica: »Andraž, ti greš sedaj v rumeno sobo.«

Andraž: »Pa zakaj, saj sem vse pojedl!«

Vzgojiteljica reče Lauri, ko konča z delom: »Ali boš sedaj pospravila?«

Laura: »Kar se mene tiče ...«
In gre ter pospravi.

Vzgojiteljica dela za Lauro peščene črke. Ko preverja, če si je zapomnila črke,
Laura komentira: »Jaz že obvladam, veš!«

Jan pri kosilu želi, da mu pomaga vzgojiteljica Martina. Nekaj žlic pomaga, potem pa gre v kopalnico k drugim otrokom.

Jan govori: »Martina mi bo pomagala.«

Kristina: »Zdaj Martina nima časa.«

Isabela: »Me smo tud dobre, a ne Kristina? Sej smo tud me prijazne. Martina pa zdaj dela druge stvari.«

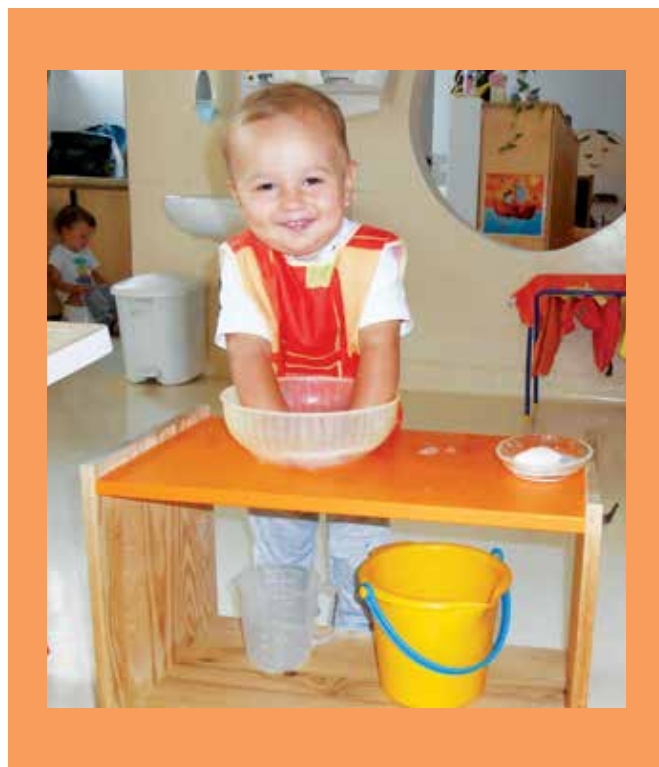
Vzgojiteljica Brinu predstavi predmete za prvo branje. Ko položi listke pravilno poleg predmetov, se igrata igrico, da mu vzgojiteljica listke premeša in on jih postavlja k predmetom. Brin prebere, pravilno postavi in pove: »Sem že odmešal.«

oči: »A je Urša že prišla?«

Tristan: »To ni Urša, to je Urška. Moja Urška.«

oči: »Ne, to je moja Urška.«

Tristan: »Ne, jaz imam Urško, ti pa Zorico.«
(op.a.: sestro Zorico)

September 2013, jutro v vrtčevski garderobi. Hana se počasi preoblaci, ko po hodniku pride angleško govoreča vzgojiteljica.

Mama: »A ti veš, kdo je to?«

Hana: »Ja, naša nova vzgojiteljica.«

Mama: »Kako pa ji je ime?«

Hana: »Ne vem, kar ti jo vprašaj. Ti bo povedala, je dobrega srca.«

S. Zorica pride v rdečo sobo. Rahlo odmakne stol pri mizi, a si premisli in nato izbere drug stol, na katerega se usede med otroke pri zajtrku.

Tristan ji reče: »Saj ni umazan (stol), tu se usedi.«

Andrej: »A veš s. Cirila, da grem jaz na isto šolo kot Katarina? Tam je tudi David in drugi rumenčki.«

S. Cirila: »Andrej, ti greš na šolo Alojzija Šuštarja?«

Andrej: »Ja, tam se vsi pišejo Šuštar.«

Tadej briše prah iz knjižne police. Polaga knjige na preprogo. Zagleda novo knjigo, me pogleda in vpraša: »A imamo novega Nejca?«
Rečem: »Ne vem, poglej!«
Odpne knjigo in reče: »Ja, nov Nejc je.«

Čestitke

Družini Krečič ob rojstvu tretjerojenke Izabele;
Družini Grošelj ob rojstvu četrtorojenca Pavla Jona;
Družini Medvešček ob rojstvu petorojenca Dominika;
Družini Le Roux ob rojstvu tretjerojenca Tobija;
Družini Nidorfer ob rojstvu prvorojenca Ireneja;
Družini Erhartič ob rojstvu četrtorojenca Natana.

s. Cirili Alič, vzg. Katarini Kržič in vzg. Tini Opeka
ob uspešnem zaključku izobraževanja po metodi
montessori za obdobje 3-6 let.

Zahvale

HVALA ge. Evi Prosen, g. Urbanu Šveglu, g. Robertu Jozlju, g. Francu Pezdircu ter vsem delavcem na gradbišču – igrišču Angelinega vrtca.

Pri prenovi so sodelovali tudi:

Uršulinski samostan v Ljubljani, Zavod za varstvo kulturne dediščine Slovenije, Borštnar & CO, Zdravstveni inšpektorat RS, ključavničarji, MRClimbing, Žurbi Team, Ecoplay, Slovenijašport-3T, Teracerstvo
Milovan Mandić in Vrtnarstvo Pustovrh.

HVALA vsem staršem, ki podarjate čas, znanje, talente in izkušnje za razvoj vrtca na različnih področjih.

HVALA g. Albinu Keucu, predsedniku Sveta staršev v šolskem letu 2012/13, ter vsem članom sveta za dejavno sodelovanje.

HVALA vsem za izraze sožalja, bližine, povezanosti in molitve ob smrti s. Metke Capuder, ki je po dolgotrajni bolezni prešla v večnost.

BITI IN DELITI

Kadar darujete v dobrodelni sklad Izak, ki je ustanovljen v okviru Uršulinskega zavoda, bo Vaš dar namenjen družinam, ki težko poravnajo stroške vrtca:

SKLAD IZAK – za družine

TRR: SI56 29000 0005 0424 822

V jasih nam vedno pridejo prav naslednje stvari:

- prazne stekleničke od parfumov,
- podtaknjenci rož,
- manjši predmeti (ne iz kinder jajc) za v skrivnostno vrečo (za prepoznavanje na otip in poimenovanje),
- cd-ji s klasično in duhovno glasbo,
- stari kovanci,
- slike iz narave ali lepe ilustracije
- manjši leseni in kovinski predmeti za loščenje,
- manjše vrečke iz polivinila,
- hranilniki.

V celotnem vrtcu nam pridejo prav:

- rezervna oblačila
- kozmetični in papirnati robčki
- papirnate brisače
- majhni predmeti, ki na zelo realen način predstavljajo nek predmet, osebo ali žival
- predmeti in slike iz različnih kontinentov
- prozorne škatlice od čokoladnih bombonov / ferrero rocher ali mon cheri
- lepe steklenice, primerne za vaze
- manjše vazice za en cvet
- gumbi
- različni sukanci
- volna
- žebliji in kosi lesa za zabijanje z žebliji
- hotelska mala mila
- manjše posodice, skodelice, stekleničke, vrčki, škatlice
- stari kovanci
- papir različnih barv in trdote
- revije in koledarji za izrezovanje
- poganjalčki, tricikli, skiroji in kolesa, ki jih več ne potrebujete
- stvari, za katere menite, da bodo otrokom v spodbudo pri razvoju in v veselje.

Vabimo

VEČERI Z OČETI

Očete z otroki iz **zelene sobe** vabimo v sredo, **8. januarja 2014**, ob **17.30**; v **rumeno sobo** ste vabljeni v sredo, **22. januarja 2014**; očetje in otroci iz **vijolične sobe** pa dobrodošli v sredo, **5. februarja 2014**.

RODITELJSKI SESTANEK

V sredo, **29. januarja 2014**, vabimo vse starše na skupni roditeljski sestanek, ki se bo začel ob **17.30**. Gost bo **g. Marko Juhant**, ki bo svoj prispevek oblikoval na podlagi predhodno zbranih vprašanj staršev.

PRVOŠOLSKI PETEK

Vse prvošolke in prvošolce iz Angelinega vrtca vabimo, da preživijo petek, **21. februarja 2014**, v svojih nekdanjih sobah od 8. ure do vključno kosila.

SREČANJA ŠOLE ZA STARŠE

25. februar 2014,
11. marec 2014 in
22. april 2014

SKUPNA SVETA MAŠA OB DNEVU STARŠEV

Hvaležnost in čudenje nad življenjem bomo praznovali **21. marca 2014** s skupno sv. mašo v uršulinski cerkvi.

VEČERI Z MAMAMI IN OČETI V JASLIH

V aprilu in maju vabimo in priporočamo, ni pa obvezno:

očete iz rdeče sobe v sredo,
9. aprila 2014, ob 16.30,

očete iz oranžne sobe v sredo,
16. aprila 2014, ob 16.30,

mame iz oranžne sobe v sredo,
7. maja 2014, ob 16.30, in

mame iz rdeče sobe v sredo,
14. maja 2014, ob 16.30

POPOLDAN Z BABICAMI IN DEDKI

Ponesite babicam in dedkom tako iz jasli kot iz vrtca vabilo, da preživijo popoldan **28. maja 2014** z nami.

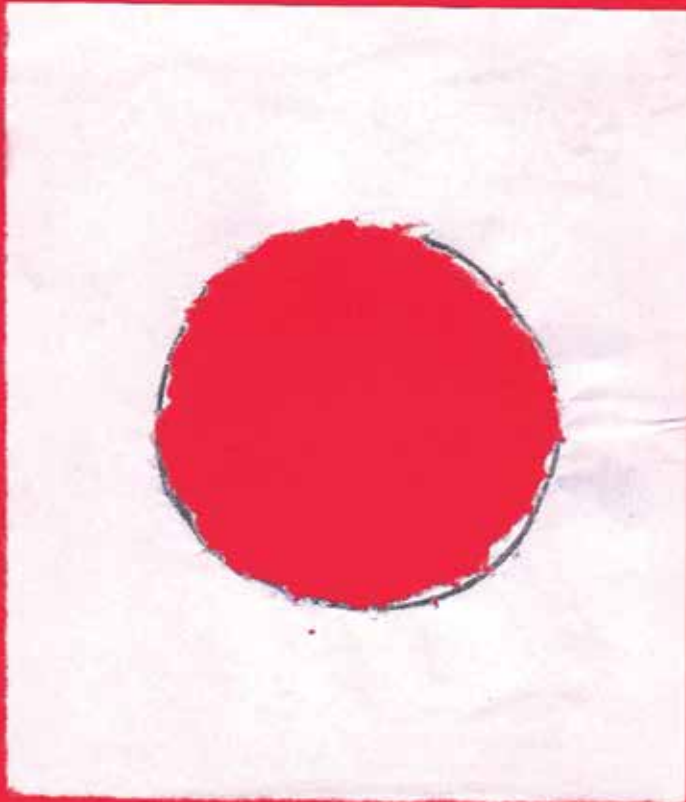
Srečanje, ki ni obvezno, bo predvidoma od **14.30 do 15.30**.

SLOVO OD BODOČIH ŠOLARJEV

Letošnja generacija bodočih šolarjev, dvanajsta po vrsti, se bo v skupinah poslovila v petek, **13. junija 2014**.

avtorica: Tinkara, 4 leta

avtorica: Ela Ruta, 2,5 let

avtorica: Tinkara, 4 leta

DRAGI PRIJATELJI
HVALA ZA VSE DNI,
KI SEMJIH PREŽIVELI
VAMI V VRTCU.
DOMA CRKLJAM
NATA NA.

**"Iz vsega srca vas prosim, bedite kot čuječe, budne
pastirice, z največjo skrbjo in pozornostjo nad to nebeško
čredo, ki je zaupana vašim rokam."**

(Spisi sv. Angele Merici)

